

EERSTE LES - HET BEWUSTZIJN

Wanneer wij van ons eigen leven uitgaan, tenminste wanneer wij in de stof verkeren, dan ontdekken wij vele toevalligheden op onze weg, waarmee wij niet direct raad weten. Dit toeval is enerzijds te sterk en te opvallend om eenvoudig terzijde te worden gesteld, daarvoor heeft het een te ingrijpende werking in ons eigen bestaan. Aan de andere kant kunnen wij toch ook niet spreken van iets, dat ons voor ons bewustzijn directe leiding geeft. Onze instelling zal voor een groot gedeelte zijn gebaseerd op geloof. Elke mens heeft zijn eigen manier van geloven en aanvaarden en een ieder zal op zijn wijze het toeval - althans zo noemt men het - rationaliseren. Zo krijgen wij te maken met mensen, die in hun bewustzijn elk pogen uitschakelen het positieve te erkennen met het gezegde: "Wat God doet, dat is welgedaan." Dit is een onaanvaardbare stelling voor iemand, die verder wil doordringen in de waarheid van deze tijd, in de waarheid van zijn eigen leven en in de Goddelijke werkelijkheid.

Wij moeten ons altijd bewust zijn van wat er met ons geschiedt. Wanneer wij iets in handen krijgen, wat toevallig juist slaat op een probleem, dat ons bezighoudt, moeten wij niet aannemen, dat dit een toevalligheid is: maar evenmin dat dit opzettelijk door het één of ander zo is beschikt. Wij moeten ons afvragen: Hoe komt dit? Welke waarschijnlijkheid bestaat er? Dat lijkt voor menigeen een beetje moeilijk, het is gemakkelijker te zeggen: "Dat heeft de geest op mijn pad gebracht." Maar wanneer wij bewuste mensen zijn, en willen nadenken over ons eigen leven en werken, wanneer wij ook in de stof een besef willen hebben van datgene, wat ons van buitenaf aan hulp wordt geboden en van dat, wat tot ons eigen leven behoort, dan dienen wij ons toch dergelijke vragen te stellen. Verder zijn wij geneigd heel veel dingen als symbolen te beschouwen, terwijl ze het eigenlijk niet zijn. Dit kan betrekking hebben op dromen, op bepaalde handelingen en het kan zelfs voortkomen uit situaties, die wij ergens buiten ons zien ontstaan en waarmee wij zelfs niets te maken hebben. Wij zien daarin een symbool. Maar dit symbool komt uit onszelf voort. Wij geven daaraan een betekenis en het is lang niet zeker, dat dit van buiten komt. Het kan evengoed uit het onderbewustzijn zijn voortgekomen. Degene, die zegt dat alles van buitenaf komt, schakelt zijn eigen denken voor een groot gedeelte uit. Zijn bewustzijn wordt vernauwd. Hij laat alles, wat in zijn redelijk vermogen ligt, buiten beschouwing en stelt daarvoor in de plaats een klakkeloze aanvaarding van feiten of zelfs illusies. Bewustwording echter vergt dat je je voortdurend realiseert wat er om, met en rond je gebeurt. Een herleiden dus van alles, wat er in je leven optreedt en wel zo, dat het voor jou zin heeft en niet alleen maar op geloof berust, integendeel wel degelijk door de feiten ondersteund kan worden.

Daarom zou ik voor het menselijk bewustzijn in verband met het onderwerp de volgende punten willen stellen:

1. De mens kent zijn eigen bewustzijn onvolledig. Door deze onvolledigheid kan het voorkomen, dat uit zijn bewustzijn waarden ontstaan, die hijzelf niet als zodanig erkent. Als hij deze toeschrijft aan buiten het "ik" liggende groepen, omstandigheden, Goden enz., zal dat in menig geval schadelijk kunnen zijn.
2. Een bewustzijn is alleen werkelijk levend en belangrijk, wanneer het een voortdurende uitbreiding ondergaat. Deze uitbreiding, moet voortkomen uit een realisatie van al wat rond je geschiedt. Zolang men weigert bepaalde mogelijkheden in ogenschouw te nemen, zal men eigen bewustwording belemmeren en eigen bewustzijn afsluiten. Hoe meer men het bewustzijn afsluit voor bepaalde mogelijkheden of feiten, hoe minder bewust men leeft.
3. Alle waarden die uit de geest, uit God, uit de eeuwigheid, uit het karma enz. in ons leven komen, zullen voor een gedeelte rationeel in onze eigen wereld passen. Het is niet mogelijk dat er iets geschiedt, dat wonderdadig en dus geheel buiten natuurlijke mogelijkheden ligt. Er is altijd ergens een relatie met de natuur of met het eigen wezen. Dit te ontkennen betekent het eigen bewustzijn buiten beschouwing te laten. Bewustwording is een belangrijke factor, maar kan alleen worden bereikt, wanneer wij ook de natuurlijke mogelijkheden en omstandigheden steeds voor ogen houden.

Met deze drie punten heb ik getracht allereerst iets te zeggen over het menselijk bewustzijn als een kort inleidend betoog over:

GEESTELIJKE LEIDING

Geestelijke leiding kan worden geacht te zijn: een ingrijpen - hetzij inspiratief, hetzij op andere wijze - uit sferen (althans werelden, die niet behoren tot de stofwereld van de mens), waarbij voor deze mens nieuwe mogelijkheden worden geschapen of hem een bepaalde weg wordt getoond. Een dergelijke geestelijke leiding kan steeds weer door de geest worden gegeven, wanneer een bepaalde harmonie bestaat. In de sferen is het alleen mogelijk leiding te geven aan iemand, die bereid is:

- a. deze leiding te aanvaarden;
- b. deze leiding te overdenken, te verwerken en om te zetten in de praktijk;
- c. in staat is deze leiding niet alleen te zien als een bevel van hogerhand, maar eerder als een inlichting, een voorlichting of een stimulans, waarover hij/zij zelf verder moet beslissen.

De geest zal over het algemeen trachten hulp en leiding te geven aan diegenen, die dicht bij het eigen "ik" staan. Wanneer er dus b.v. familie- of vriendschapsbanden, liefdesbanden e.d. zijn, dan is het waarschijnlijk, dat indien één van de partners is overgegaan, deze zal trachten degenen, die op aarde bestaan, te helpen. Dit helpen kan alleen geschieden door hen het eigen leven beter en juister te doen leiden.

Naast deze zuiver persoonlijke leiding bestaat er echter ook nog een lotsgebondenheid, waardoor de geest - als deel van de mensheid t.o.v. de in de stof levende mensheid- bepaalde verplichtingen voelt. Hierbij treedt het persoonlijk aspect niet zo scherp op de voorgrond, maar wordt ook wel degelijk ingegrepen, eveneens door gebruik te maken van alle middelen, die de geest ten dienste staan, als manifestaties, inspiraties en door in de materie in beperkte zin in te grijpen voor zover de persoonlijke vrijheid voor het nemen van besluiten van de mens daardoor niet volledig wordt beïnvloed. Deze beïnvloeding in het groot wordt op haar beurt weer overvleugeld door de z.g. kosmische leiding, die wij b.v. kunnen vinden in het beeld van Aquarius, zoals deze in voorgaande lessen en lezingen is omschreven.

Er is dus allereerst een kosmisch patroon. Dit wordt bepaald door een kosmische en bewuste kracht, die haar eigen wezen aan de wereld en een bepaald deel van het Al oplegt. Hier is geen sprake van een dwingende band met al het geschapene, maar van het scheppen van condities in het geschapene, waardoor bepaalde ontwikkelingen eenvoudiger mogelijk worden. Daarnaast zal natuurlijk de kracht, die in zo'n kosmische entiteit aanwezig is, in het bijzonder uitgaan naar diegenen, die met deze kracht harmonisch zijn. Op aarde en in de sferen komen dus bepaalde persoonlijkheden naar voren, die a.h.w. de kosmische kracht, de kosmische entiteit, manifesteren op hun eigen niveau. Onder hen vinden wij de leidinggevende groepen zoals b.v. de Witte Broederschap, bepaalde grote Orden en groepen in de geest, en ook bepaalde wijsgerige en ingewijde groepen op aarde.

Deze groepen stellen zich ten doel het bewustzijn van de mensheid als geheel te verhogen en tegelijk die mensheid zoveel mogelijk de juiste weg te tonen om een zo hoog mogelijk bewustzijnsniveau te bereiken. Het lot van de eenling wordt door deze groepen weinig of niet in aanmerking genomen, want het geheel is belangrijk. Maar datgene, wat op aarde in een kleine groep gebeurt, kan soms bepalend zijn voor een grote groep. Daarom is het soms beter die kleine groep in de stof iets te laten lijden, opdat de grote groep beter wordt. De gedachte van het offer vinden wij in beide genoemde geestelijke groepen of entiteiten, die elk op hun wijze aan het stoffelijk bestaan geestelijke leiding geven.

Het is echter voor de doorsnee-mens belangrijker iets te weten omtrent de persoonlijke leiding, die hij kan ontvangen. De bestaande banden behoeven niet altijd banden te zijn, die in de stof hebben bestaan. Het is heel goed mogelijk, dat een geest op grond van dezelfde denkwijze en gelijk streven zal trachten in uw leven bepaalde nieuwe mogelijkheden te scheppen. Zo is het ook heel goed denkbaar, dat een absolute overeenstemming b.v. van angst of van begeren eveneens een harmonie scheidt, waardoor een geest beïnvloedt. Geestelijke leiding wordt gegeven volgens de harmonische waarden en kan dus op persoonlijk terrein zowel goed als kwaad zijn, al naar gelang men zelf in harmonie is met lichtende of meer duistere krachten.

Na deze omschrijving van geestelijke leiding komen wij tot het volgende punt n.l. de aanvaarding ervan.

HET AANVAARDEN VAN GEESTELIJKE LEIDING

Wanneer wij voortdurend worden geconfronteerd met toevalligheden, waarvan wij aanvoelen, dat ze ons leven in een bepaalde richting voeren, dan is het voor ons noodzakelijk deze te onderzoeken. Het is niet voldoende te zeggen: "De geest heeft gesteld." en dan maar eenvoudig te beginnen. Toch doet menigeen dit wel. Als de geest iets zegt, dan is dat zonder meer juist. Wanneer door een reeks toevalligheden ingrijpende veranderingen in het eigen leven tot stand komen, stelt men zonder meer, dat dit de wil van God of van de geest is en dat men dit ook zo moet aanvaarden en geen recht heeft zich daartegen te verzetten of naar een eigen, meer redelijke weg te zoeken. Het is duidelijk, dat deze vorm van aanvaarden (klakkeloos dus en zonder voorbehoud) voor de mens zeer gevaarlijk is. Want men moet zich wel degelijk bewust zijn van eigen wezen. Het aanvaarden van geestelijke leiding kan alleen dan nuttige resultaten hebben, indien wij tenminste uitgaan van de redelijke normen en mogelijkheden, die wijzelf in de wereld, waarin wij op dat ogenblik bestaan, bezitten. Een realisatie van wat in ons leeft is nodig. Geen geestelijke leiding kan worden aanvaard, zonder dat een zekere zelfkennis bestaat.

Geestelijke leiding kan op vele manieren tot uiting komen. Zij zal zich aan de meer gevoeligen vaak manifesteren in bepaalde symbolische dromen, in bepaalde stemmen, die ze horen en soms in het toevallig zien of ondervinden van bepaalde dingen. Die leiding is voor de sensitieven gemakkelijk te verwerken. Hij/zij voelt in feite aan, dat hier ook een andere kracht mee gemoeid is. Er bestaat daarvoor een soort innerlijke goedkeuring. Nu moet deze mens volgens zijn eigen inzichten, mogelijkheden en regels daarvan gebruik maken. Degene, die op deze leiding leert vertrouwen, zal - als hij sensitief is - ontdekken, dat de behoefte heel vaak onmiddellijk wordt beantwoord door een nieuwe mogelijkheid: dat de behoefte aan een bepaalde kennis wordt beantwoord door een plotseling en schijnbaar zonder enige samenhang in uw leven of bereik verschijnen van bepaalde boekjes, bepaalde gezegden, inlichtingen, desnoods afkomstig van wildvreemden. Het is goed deze dingen te nemen voor wat ze zijn. Zij kunnen een teken zijn, aan de hand waarvan wij onze eigen mening moeten herzien en onze wijze van handelen zullen kunnen wijzigen. Doen we dit, dan zullen de resultaten daarvan over het algemeen goed en harmonisch zijn. De vraag is alleen, of wij in staat zijn ons volledig te realiseren wat er gebeurt. Hierop kom ik zo dadelijk terug.

Bij het aanvaarden van geestelijke leiding word je verder geconfronteerd met de minder sensitieve mens, die dus niet in staat is tot innerlijk aanvoelen, hier is direct sprake van een ingrijpen. Toch zal ook deze de voornoemde toevalligheden regelmatig op zijn weg ontmoeten en hij gaat er a.h.w. op rekenen. Maar kan men op een blijvende geestelijke leiding zonder meer rekenen? Het is mogelijk, dat de geest zich vergist, dat de geest tekort schiet. Daarom moet ook deze leiding slechts binnen de mogelijkheden en het voor het "ik" aanvaardbare in werkelijkheid worden omgezet. Nooit op andere wijze. De realiteit, waarin de mens leeft, is - zoals u wel bekend zal zijn - in feite begoocheling. Het is maya. In deze wereld van begoocheling zijn er bepaalde bakens. Dat zijn de directe contacten, die u hebt met een kosmische werkelijkheid. Deze contacten stammen niet uit de geest van een ander. Zij stammen uit uw eigen ziel, geest en stof, uit uw eigen bewustzijn. Datgene, wat door u erkend is als kosmische werkelijkheid, moet altijd de omlijsting vormen van uw mogelijkheden. Daarbinnen kan de raad van de geest worden aanvaard, maar daarbuiten is het onverantwoordelijk op geestelijk gezag af te gaan.

Het aanvaarden van geestelijke leiding is dus beperkt en wel door de normen van ons denken, voelen, willen en weten, ons begrip van verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid. Wanneer onze zienswijze niet juist zou zijn en dat, wat wij "kosmisch" noemen, in feite deel is van de begoocheling, is het nog beter dat wij de geestelijke leiding aanvaarden binnen het kader van onze wereld, dan dat wij ons laten verleiden tot experimenten in een wereld, die ons geheel vreemd is, waarin wij absoluut geen normen meer kennen, waarin wij geen mogelijkheid hebben onze eigen richting te bepalen en waar oorzaak en gevolg voor ons niet meer overzienbare waarden zijn. U zult begrijpen, dat de aanvaarding van de geestelijke leiding dus in zeer grote mate moet afhangen van de wijze, waarop men zelf leeft. De moeilijkheid is hierbij, dat wij ons voortdurend afvragen, of het nu wel de geest is, die leiding geeft. Is hier werkelijk sprake van die innerlijke

stem, van die innerlijke kracht, die - naar wij menen - ons instigeert en stimuleert? Deze vraag te beantwoorden zal vaak zeer moeilijk zijn. Toch mogen wij alleen geestelijke leiding aanvaarden, wanneer zij volgens ons innerlijk en beste weten juist is. Daarop kan ik niet genoeg de nadruk leggen.

Nu zou ik u graag een beeld willen geven van al datgene, wat voor u een geestelijke leiding kan zijn. Wanneer u in moeilijke omstandigheden bent en u weet niet precies welke beslissing u zult moeten treffen, dan zult u zich vaak concentreren of bidden of mediteren. In deze periode scheidt u innerlijk een zekere rust en een zekere ontvankelijkheid. Het is begrijpelijk, dat de geest en de krachten rond u juist van een dergelijk moment van ontvankelijkheid gebruik zullen maken om u innerlijk leiding te geven. U ziet dan, dat uw eigen visie op de wereld, op uw probleem, verandert. Dit houdt de oplossing daarvan wel niet in, maar wèl de benadering ervan op een manier, die u tot nu toe niet hebt gebruikt. In dit geval mogen wij praktisch altijd stellen, dat hier geestelijke leiding aan het woord is, dan wel waarden van het onderbewuste, die in dit geval even waardevol zijn. Het is niet altijd mogelijk daartussen een verschil te maken. De mens, die een verdere ontwikkeling nog niet heeft doorgemaakt en dus geestelijk nog niet zo gevoelig is, noch een voldoende scherp doorzicht heeft verworven, dat hij begrijpt waarom het gaat, mag - geloof mij - leiding zo aanvaarden.

Als u op een gegeven ogenblik mensen ontmoet, die u kunnen helpen, of als een gegeven ogenblik voor u juist een belemmering vormt tot het uitvoeren van uw voornemens, dan wel daartoe een stimulans inhoudt, verkeert u in dezelfde omstandigheden. Wanneer dit een verschijnsel is dat bij herhaling optreedt, mag u aannemen, dat hier een zekere leiding aanwezig is. Vraag u niet af vanwaar zij komt, zolang de resultaten aanvaardbaar en voor uw innerlijk gevoel goed zijn. Zeg echter in een dergelijk geval nooit, dat een bepaalde geest u heeft geleid, wat dit is gevaarlijk. Stel slechts, dat er een zekere leiding in uw leven kenbaar is en dat u door het aanvaarden en volgen daarvan uw eigen leven juister en harmonischer kunt maken.

Een volgend verschijnsel vinden wij vaak in de droom. Een mens droomt in symbolen. Hij droomt, dat hij vliegt met vleugels als een vogel. Hij droomt, dat hij ergens in een grote machinehal is. Hij droomt, kortom duizend-en-één dingen, die alle een bepaalde betekenis zouden kunnen hebben. Gaat u die uitleggen aan de hand van een droomboek, dan komt u nooit verder. Een uitlegging van dergelijke dingen moet gebaseerd worden in de eerste plaats op uw eigen reacties, voordat u ging slapen. Misschien hebt u op die dag een fabriek bezocht en dan is het helemaal niet vreemd, dat u ervan droomt. Maar blijkt, dat een droom - bij voorkeur bij herhaling terugkerende -, zich steeds weer van hetzelfde of ongeveer hetzelfde symbool bedient, dan geeft zij een aanwijzing omtrent uw eigen leven. En dan is dit nimmer een bepaling van een toestand maar altijd een aanduiding van een noodzaak, een begeerlijk iets, ofwel van een mogelijkheid. Denk dus niet, dat een geestelijke leiding, die in de droomwereld wordt gegeven, ooit een bepaling kan zijn van een bereikte toestand. Zij is een aanduiding van een mogelijkheid, van iets wat komen kan, wat u tot werkelijkheid kunt maken.

Hierop bestaat slechts één uitzondering. En deze is, wanneer u in verband met voor u belangrijke belevingen of misschien banden, gewaarschuwd wordt omtrent toestanden, die reeds in het verleden liggen en anderen, met u verbonden, betreffen. Is dit n.l. het geval, dan zal de droom niet zo symbolisch zijn, doch over het algemeen zelfs begrijpelijk worden.

Bij dergelijke droom-instigaties heeft de mens de neiging uit te gaan van bekende begrippen. Wanneer iets op eigen lichamelijke omstandigheden, condities en mogelijkheden betrekking heeft, dan zal hij - wanneer hij gewend is over een voertuig te spreken - van een voertuig dromen. Beschouwt hij daarentegen zijn lichaam b.v. als de kathedraal, waarin God moet kunnen binnentreden, dan zal hij van een kerkgebouw dromen. De betekenis blijft gelijk, maar ze wordt direct aangepast aan het eigen denken. Dit moet men goed begrijpen. Het is uw eigen terminologie, die - heel vaak beeldend - wordt aangeduid.

Woorden, die in de droom zijn gesproken, zult u zich zeer zelden goed herinneren. Doet u dit wel, dan is de kans heel groot, dat u ze zich verkeerd herinnert. Woorden, die in een bepaalde droom zijn uitgesproken, dienen daarom niet met bijzondere aandacht te worden beschouwd. Hier kan een grote zelfmisleiding optreden.

Geef er de voorkeur aan te wachten, of door herhaling der beelden (bij voorkeur tenminste driemaal) dezelfde woorden - zonder uw poging u deze te herinneren - zodanig in uw denken zijn gegrift, dat u ze bij wijze van spreken al wakende kunt dromen. Dan alleen heeft het zin u af te vragen: heeft dit een achtergrond, een inhoud, een betekenis? En zelfs dan nog: Is dit volledig? Hebt u misschien niet slechts een enkele uitroep onthouden, terwijl het belangrijkste u is ontgaan? Voor leiding zijn echter alleen afgeronde zinnen, meermalen herhaald, volledig en zonder aarzeling in het geheugen gegrift, van enige hulp.

Wij gaan bij voorkeur af op de beelden en symbolen, die in de droom zijn ontstaan. Voor degene, die niet voldoende sensitief zijn, heeft het weinig zin zich bezig te houden met de vraag, hoe ze tot stand kwamen. De leiding, die wij voelen te krijgen en die wij weten te ontvangen, behoeft in haar oorzaken niet te worden ontleed. Zij moet echter redelijk en - van ons persoonlijk standpunt uit -, daarbij in aanmerking nemend onze persoonlijke verantwoordelijkheid en mogelijkheden, worden gezien en zo mogelijk verwerkelijkt.

Dan vinden wij bij de geestelijke leiding nog het eigenaardige verschijnsel, dat wij soms zeer sterke impulsen ervaren. Soms beheersen die impulsen òns. Vooral wanneer wij in de stof zijn kan dat gebeuren. Een impuls, die ons beheerst en daardoor a.h.w. meester is van ons denken, kan nooit deel zijn van een werkelijke geestelijke leiding. Een dergelijke impuls te verklaren is dwaasheid, voert tot schromelijke zelfmisleiding en zeer vaak tot handelingen, die men later betreurt.

Indien wij echter niet een overheersende impuls ervaren, maar een drang gevoelen om een bepaalde mogelijkheid te beschouwen, dan is het anders. De aandacht, die op mogelijkheden wordt gericht, welke wij tot nu toe over het hoofd hebben gezien - en dit bij herhaling - geeft ons te denken. Hier is waarschijnlijk iemand werkzaam, die ons attent wil maken op een weg, die wij zelf nog niet hebben gezien en die wij misschien niet eens zouden willen gaan. Laat ons dan overwegen, weer uit een persoonlijk standpunt: wat zijn de mogelijkheden? Hoe zit dit alles in elkaar volgens mijn denken en mijn begrip van verantwoordelijkheid en al wat erbij hoort? Zo gezien kan ook deze vorm van geestelijke leiding veel bijdragen tot een juister en harmonischer leven.

Een laatste vorm, waarin de geestelijke leiding zich nog wel eens wil openbaren, is één van de gevaarlijkste. U wordt door middel van anderen - hetzij media, helderzienden, waarzeggers, wichelaars - erop gewezen, vaak als boodschap van een bepaalde geest, dat u dit of dat moet worden gezegd. Er worden u opdrachten gegeven. Dit alles kan inderdaad deel zijn van een geestelijke leiding, want de geest maakt van elke mogelijkheid, die haar om u te helpen wordt geboden, natuurlijk gebruik. Maar.... hier is een mens ingeschakeld met een totaal ander denken, een totaal andere visie en met eigen - vaak sterk - vooropgezette meningen en vooroordelen. Alles, wat als boodschap wordt aangegeven, zal - en naarmate bewuster wordt gewerkt waarschijnlijk sterker - daardoor vervormd zijn. We mogen nu wel zeggen, dat van een bepaalde persoon kan worden aangenomen, dat hij inderdaad zuiver is, maar weten we dat zeker? We kunnen hier geen maatstaf aanleggen, waarmee wij b.v. de ene waarneming tegenover de andere op betrouwbaarheid kunnen nagaan. Want er is geen maatstaf, waarmee men deze op aarde kan meten. Wanneer wij een dergelijke boodschap of mededeling krijgen, zullen wij trachten die geestelijke leiding ertoe te brengen haar aan ons te bevestigen. En dan langs een totaal andere weg. Is de bevestiging gekomen dan zullen wij verdergaan en zullen wij in overeenstemming met de ontvangen mededeling, boodschap of opdracht overwegen, in hoeverre ze past in het kader van ons eigen bestaan.

Kort gezegd: Het aanvaarden van geestelijke leiding wil niet zeggen, dat men nu maar klakkeloos doet wat de geest wil, of dat men zich zonder beraad overgeeft aan datgene, wat hogerhand besluit. Elke mens leeft zelf, draagt zelf verantwoordelijkheid voor zijn leven en voor al datgene, wat hij anderen zou aandoen of zou kunnen schenken. Men moet voor zichzelf beslissen. Men moet deze beslissing nimmer treffen met de gedachte, dat de geest het wel weet. Want al weet de geest het duizend keer goed en wij weten voor onszelf niet of het goed is, dan hebben wij een grote kans dat wij verkeerd handelen. Op onze overtuiging, op onze daad komt het aan, de aansprakelijkheid blijft bij òns. Dit moet worden voorop gesteld. Ik zou hierna willen overgaan tot het laatste deel van mijn les van vanavond n.l. :

HET BEWUST AANVAARDEN VAN GEESTELIJK LEIDING

In het voorgaande hebben wij aangenomen, dat de mens dus niet in staat is de geest en de krachten, van wie hij leiding ontvangt, te controleren. Dat er geen sprake is van een zo direct en persoonlijk contact met degenen, die leiding geven, de krachten die ons leiden en voeren, dat wij door het herkennen van deze krachten a.h.w. kunnen vaststellen: dit is wel juist. Hoe meer wij ons bewust kunnen zijn van degenen, die ons leiding en lering geven, hoe meer zij voor ons reële persoonlijkheden zijn, waarop wij a.h.w. een zekere controle uitoefenen en ook waarmee wij contact hebben, dat zelfs onzerzijds zo nu en dan kan worden opgenomen en niet alleen afhankelijk is van een ingrijpen van de geest, des te meer zullen wij ook in staat zijn de gegeven leiding in een juistere samenhang te overzien.

Dit is één van de meest belangrijke punten, die op dit terrein - en zeker in deze tijd - naar voren kunnen worden gebracht. Want wanneer ik wéét wat de geest ermee bedoelt, wanneer ze mij iets zegt, wanneer ik kan beseffen waarom mij een bepaalde aanwijzing, een bepaalde richtlijn wordt gegeven, ja, beter nog, wanneer ik in staat ben het karakter en de instelling van degene, die mij tracht te helpen, enigszins te omschrijven, dan weet ik ook wat deze leiding voor mij in feite betekent. Dan zal ik al deze factoren kunnen gebruiken om te komen niet tot het volgen van de geest of het gebruikmaken van een aansporing, zover deze in mijn eigen wereld past, maar tot een directe samenwerking met de geest in volledige harmonie.

Ik zou hier graag een klein voorbeeld willen inlassen. Het aanvaarden van geestelijke leiding kan als volgt worden voorgesteld: Een mens is in de eenzaamheid. Een stem zegt hem: "Ga naar deze of gene plaats en bouw mij een kerk." De mens gaat en bouwt een kerk. Dit is aanvaarden van geestelijke leiding. Maar nu: Een mens is op een eenzame plaats. Hij hoort een stem, die hem zegt: "Ga en bouw mij een kerk." En hij stelt zich in op deze stem en beseft, dat hier wordt gesproken van de eenheid of de harmonie onder de mensen. Hij beseft verder, welke lichtende kracht hem deze opdracht geeft. Hij beseft dus ook, uit welke bron hij kan putten voor de vervulling van zijn taak. Dan zal deze mens voor zichzelf overwegen: Waar kan ik het best beginnen? Wat is voor mij de beste mogelijkheid? En zo - in een bewuste aanvaarding van de geestelijke leiding, tezamen met degene, die tracht hem de juiste weg te tonen - in samenwerking (dat is een belangrijk woord!) datgene volbrengen, wat noodzakelijk is. Iemand, die contact krijgt met de geest, die leiding probeert te geven op aarde, die inzicht krijgt in de werking van de kosmische leiders, die een geheel deel van het Al regeren en de grotere groepen, die hun eigen kracht b.v. op uw aarde doen gelden, zal heel gauw begrijpen, dat er op een bepaald ogenblik een samenwerking mogelijk is, een samenwerking die zeer positieve resultaten afwerpt, zonder dat men zichzelf daardoor minder behoeft te achten. Je kunt rustig jezelf blijven. Alleen ... je weet, dat je een instrument bent in dienst van het Hogere. Terwijl anderen, die niet zo bewust zijn, vaak blindelings worden voortgestuwd door een stroom, die ze maar ten dele beseffen. Het is altijd beter met de kosmische stromingen en leiding, voor zover wij die innerlijk kunnen bevestigen, mee te gaan dan er geen rekening mee te houden, natuurlijk. Maar eerst wanneer er van een redelijk bewuste aanvaarding sprake is, van een inzicht in hetgeen zich afspeelt zowel in die geest als in mij, zodat ik kan begrijpen wat het wèrkelijke doel is in mijn wereld en wat de wèrkelijke mogelijkheid is en het wèrkelijke inzicht, bereik ik bewust en steeds bewuster wordende een maximaal resultaat op een zo beheerst mogelijke wijze.

Het zal u duidelijk zijn, dat dit bewust aanvaarden van geestelijke leiding niet voor een ieder is weggelegd. Er zijn nu eenmaal mensen, die nooit een werkelijk contact met de geest kunnen krijgen, ook niet langs de esoterische of innerlijke weg: en zij moeten er vrede mee hebben, dat voor hen de leiding altijd enigszins een raadsel blijft, tot zij de werelden betreden, waarin de belemmeringen van de stof zijn weggevallen. Als u dit alles goed overdenkt en u zich dus realiseert, dat het voor u misschien niet is weggelegd een bewuste leiding te hebben, dan kunt u uit alle geestelijke leiding, die u wordt gegeven, toch een maximum aan resultaat behalen. Een begrip hebben van het eigen wezen, de eigen werkelijkheid en de eigen mogelijkheden, is één van de meest belangrijke dingen.

Wanneer wij deze leiding in onszelf in een zuivere vorm erkennen, dan is er een mogelijkheid geschapen om te komen tot het overschrijden van de grenzen van tijd en de beperkingen van ruimte.

Het is dit punt, dat ik u vanavond nog verder zal toelichten. Wanneer een bewuste persoonlijke leiding door de geest wordt gegeven en de leidende geest zich bewust is van een kosmisch samenspel van mogelijkheden en krachten, dat ver buiten uw eigen wereld ligt en misschien vele eeuwen overspant, dan kan die geestelijke leider binnen het kader van tijd en ruimte, waarin u leeft, u helpen datgene te doen, wat misschien over 1000 jaren het gewenste resultaat zal hebben. Hij zal u leren die harmonie te scheppen, die misschien buiten de aarde in een geheel andere sfeer de juiste gevolgen kan hebben, de juiste erkenning van de Goddelijke werkelijkheid tot stand kan brengen. Wanneer u met een geestelijke leider een bewust contact hebt, kan hij u - wanneer u tenminste zelfstandig met hem samenwerkt en u niet slechts onderwerpt - op den duur een inzicht geven in datgene, wat hem beweegt. U wordt niet slechts als een kind, dat niet weet waarheen het gaat, bij de hand genomen, maar wordt a.h.w. rondgeleid in kosmische mogelijkheden, in delen van een werkelijkheid, die u op aarde niet kunt beseffen. En daaruit leert u steeds juister zelfstandig handelen.

Het bewust aanvaarden van geestelijke leiding is niet slechts vinden van het beste pad, terwijl wij degene kennen, die ons die leiding geeft. Het is een scholing, waardoor de mens zelfstandig de juiste weg kan gaan. De scholing, waardoor hij ook aan anderen leiding kan en mag geven. Dat is buitengewoon belangrijk. Wanneer hier op aarde in het begin van de schepping één steen anders was geplaatst, zou een stad er nu misschien anders uitzien of op een andere plaats liggen. Het klinkt een beetje vreemd, maar het is waar. Het kan bewezen worden. Wanneer in deze tijd één enkele daad van harmonie wordt gesteld, kan daardoor over 1000 jaar een oorlog worden voorkomen. Ik zeg niet dat het altijd zo is, maar het is een mogelijkheid. Door te begrijpen, dat elke handeling, die in deze dagen verricht, ook wanneer ze nu schijnbaar nutteloos is, een betekenis kan hebben, die na ongetelde jaren plotseling belangrijk is (alsof ze op interest is gezet), zult u ook begrijpen, waarom juist door en in het bewuste contact met de geestelijke leiding zoveel tot stand kan worden gebracht voor het totaal van de mensheid, en de kosmische lijnen, lang welke ons bewustzijn in de kosmische werkelijkheid moet gaan, juister en scherper kunnen worden gedefinieerd.

En dan de kwestie van de plaats. Er is één mens ergens op aarde - laten we zeggen in de Andes of in Tibet - die op een bepaald ogenblik voelt: ik moet mij nu concentreren, of: nu moet ik een bepaalde daad stellen, of: nu is het voor mij tijd om af te rekenen met iets ouds, dat mij tot nu toe heeft beheerst. Dan kan het zijn, dat die gedachte uitgaat en dat er ergens in Nederland een mens zit, die - op dat ogenblik ontvankelijk - meeleeft in dat gedachtebeeld en zo zonder een bewuste leiding te kunnen aanvaarden of ondergaan a.h.w. wordt gegrepen door de daad elders gesteld, de gedachte elders geconcipieerd en die daardoor op zijn eigen pad eveneens harmonische gevolgen als mogelijkheden scheidt, zowel voor het heden al voor de toekomst. Alles van het leven grijpt in elkaar. Het is bijzonder ingewikkeld, wanneer je dat alles zou willen overzien. ongetelde kleine en onbelangrijke feiten stapelen zich op en plotseling is er een nieuw koninkrijk geboren of een nieuwe kerk gesticht. Plotseling wordt er over verdoemenis of bewustwording van een groot aantal mensen beslist door kleinigheden.

De geestelijke leiding, die wij aanvaarden zonder de bron te kennen, moet uit de aard der zaak beperkt blijven door ons eigen redelijk ervaren. Dat kan niet anders, want u draagt er de verantwoordelijkheid voor. Maar een mens, die - als het even kan door bewijzen, doordat hem steeds weer iets wordt gezegd wat juist is, wat waar is, wat uitkomt - wéét met welke geestelijke krachten hij te maken heeft, welke hun invloed is, die innerlijk aanvoelt dat deze krachten lichtend en goed zijn, hij kan dus door schijnbaar onbelangrijke en kleine dingen, die eigenlijk niet plegen te tellen, soms zeer veel doen voor het dichter bijeen brengen van de waan van de mensheid en de werkelijkheid van Gods schepping.

Met deze les wil ik heden volstaan en zou een volgende maal gaarne willen verdergaan met het behandelen van bepaalde aspecten als de techniek b.v., die de geest heeft ontwikkeld en de mogelijkheden van de mens om ontvankelijkheid te ontwikkelen. Voor heden echter zou ik u willen verzoeken dit alles te bestuderen en daarbij u te realiseren, dat - zolang u niet volledig bewust en wetend uw geestelijke leider kent en deze zijn bestaan en werken door daad en door feiten niet steeds weer bevestigt - u verplicht bent, ongeacht alles wat de geest zegt, uw eigen erkenning van goed en kwaad, uw eigen gevoel van verantwoordelijkheid als enige maatstaven voor uw eigen handelen en besluiten in verband met deze leiding te gebruiken.

INNERLIJKE TEGENSTELLINGEN

In elke mens bestaan tegenstellingen. Het lijkt misschien een beetje vreemd om dit a priori te stellen als hoofdvoorwaarde van het leven. Maar mens-zijn impliceert, dat je geest bent èn stof. En wat voor de geest belangrijk is, is voor de stof niet aanvaardbaar, terwijl dat, wat voor de stof niet aanvaardbaar is, de geest buitengewoon interessant vindt. Het resultaat is dus, dat de doorsnee-mens - erkend of niet-erkend - altijd in een soort worsteling met zichzelf is gewikkeld. De belangrijkste factoren daarbij zijn aan de ene kant de menselijke instincten, het - laat ons zeggen - lichamelijk temperament, dat daarbij een rol speelt: en anderzijds de lichamelijke opvoeding en het geloof, waar dan tegenover komt te staan wat geestelijk wordt nagestreefd, het geestelijk deel van het bestaan, datgene wat de geest wil bereiken. Door deze tegenstrijdigheid denk je dikwijls, dat je het niet meer weet en vraag je je af: Wat heeft er nu nog zin? Moet ik nu a of b zeggen. In de praktijk ligt de beste weg altijd in het midden. Wij moeten n.l. niet vergeten, dat de geest alleen kan leven in de stof, zolang ze hier op aarde werkzaam moet zijn. En omgekeerd dat die stof niet kan bestaan zonder de leiding, de levenskracht en de impulsen van haar geest. Wij moeten dus proberen zowel a als b te zeggen. En dat op zo'n manier, dat we nog juist met onszelf tevreden kunnen zijn.

Natuurlijk wordt het nog lastiger, wanneer we - gezien ook het onderwerp dat vanavond is behandeld - te doen krijgen met geestelijke leiding en inspiraties. Want dan ga je je helemaal afvragen: Wat is nu eigenlijk mijn persoonlijke, misschien stoffelijke impuls, wat mijn geestelijke impuls en wat komt er van buitenaf? Maar zo ingewikkeld als het lijkt, is het nooit. Want alles, wat u als geestelijke impuls bereikt (dus b.v. de geestelijke leiding die u krijgt), is afgestemd op de harmonie, die in uzelf bestaat. Dus op het innerlijk evenwicht tussen de stoffelijke en de geestelijke waarden. En zo kunnen wij zeggen, dat een geestelijke leiding, een geestelijke inspiratie, nooit de tegenstelling in onszelf zal vergroten. Ze zal wel problemen doen rijzen, daar ben ik het direct mee een. Maar die problemen zijn - scherp gesteld - alleen maar problemen, die in ons reeds vaag en half beseft bestonden. Een geestelijke leiding kan u niet iets geven, wat niet in uzelf leeft, begrijp dat wel! En dus moeten wij, wanneer wij het probleem van innerlijke tegenstellingen proberen te ontleden, de geestelijke leiding eigenlijk beschouwen als iets, wat voor ons de zaak helderder en duidelijker omschrijft, maar nooit als iets, wat ons zou dwingen tot iets, wat geestelijk of lichamelijk of op beide terreinen niet voor ons zou passen.

Na dan met die geestelijke leiding in dit opzicht te hebben afgerekend, zou ik graag de tegenstellingen willen preciseren. De mens heeft in zich een groot aantal stoffelijke behoeften en tendensen. Voor zijn leven en zijn welzijn zijn deze zeer belangrijk. Er zijn zelfs mensen, die - wanneer hun bepaalde mogelijkheden in de stof worden ontnomen - niet meer tot rationeel handelen in staat zijn. Zij worden waanzinnig. Zij worden zelfs al waanzinnig, wanneer ze b.v. altijd vrolijk zouden willen zijn en gedwongen worden voortdurend met een plechtstatig en waardig gezicht door de wereld te wandelen. Datzelfde conflict zien wij, wanneer iemand de behoefte heeft om, enerzijds God te zien als de leidende factor in zijn leven en anderzijds voortdurend gedwongen is zuiver materialistisch te denken. Komen die problemen met elkaar in strijd, dan ontstaat vaak ook een verlaten van de werkelijkheid.

Dan wordt zo iemand dus krankzinnig. Krank van zinnen. De tegenstelling is altijd weer de geestelijke, de werkelijke waarheid, zoals deze geprojecteerd zou kunnen worden in een zuiver persoonlijk leven en een van alle waarden en wetten onafhankelijk stoffelijk lichaam tegenover een stoffelijk lichaam, dat deel uitmaakt van een organisch geheel, als een maatschappij, desnoods een kerk enz., en dat wordt gedwongen zich daarin aan wetten en regels te onderwerpen.

Het is duidelijk, dat de geest zo volledig mogelijk uitdrukking wil geven aan alles, wat zij voelt. Wanneer zij voelt, dat iets niet goed is, dan wil ze dit verdrijven of vernietigen. Wanneer de geest aanvoelt, dat iets harmonisch is, wil zij die harmonie op elke mogelijke manier tot uitdrukking brengen. Maar stoffelijk gaat dat niet altijd. Dan rijst in de mens de vraag: Wat moet ik doen? Moet ik mij nu houden aan alles, wat er aan stoffelijke wetten en begrippen in mij leeft? Of moet ik mij alleen wenden tot datgene, wat geestelijk voor mij het hoofddoel is? Ik heb al getracht de oplossing enigszins aan te geven, n.l. van beide iets.

Wij gaan dan uit van het volgende: Ik zal alles, wat geestelijk in mij bestaat, zo goed mogelijk in de stof

uitdrukken, zolang dit voor mij niet geheel (zowel volgens mijn stoffelijk bewustzijn als stoffelijk lichamelijke mogelijkheden enz.) is te verwerkelijken. Want ik kàn mijn stoffelijk leven toch niet eenvoudig wegwerpen om de geest één ding te laten verwerkelijken, tenzij dat van al-overheersend belang is. En omgekeerd zou het ook dwaas zijn om de verwerkelijking van iets, dat geestelijk in mij leeft als onbelangrijk eenvoudig terzijde te stellen, omdat het stoffelijk nu eenmaal niet aanvaardbaar is. Om het nu heel eenvoudig te zeggen: Wanneer de geest u zegt, dat u met alle mensen samen moet werken en de stof zegt u, dat u - wanneer u juist tégen iedereen in werkt - er beter aan toe bent, dan is het logisch dat u tracht zoveel mógelijk met anderen samen te werken. Zoveel mógelijk!

Iemand, die begrijpt wat zich in hem afspeelt, zal dan ook van die innerlijke tegenstrijdigheden niet zoveel last hebben. Hij beseft heel wel, dat er aan de ene kant de geestelijke drang is, vaak uitgebeeld door allerhande idealen en stoffelijk verklaard met allerhande mooie en vaak zeer vage of zelfs zinledige woorden. En aan de andere kant de realiteit, waarmee je toch ook rekening moet houden. Want hij zegt eenvoudig tot zichzelf: Wanneer ik voel "dit is aanvaardbaar, dit is goed, dit is voor mij in overeenstemming met mijn denken en mijn idealen." dan stelt hij eenvoudig: Kan ik dat nu werkelijk doen zonder daardoor voor mijzelf of voor anderen consequenties te scheppen, die idealistisch niet meer aanvaardbaar zijn of - stoffelijk gezien - voor mij ondraaglijk worden.

Wanneer hij dáárop een antwoord vindt, dan heeft hij meteen het antwoord op: Wat moet ik doen? En dat is eigenlijk heel eenvoudig. Het is jammer, dat zoveel mensen zich blijven vastklemmen aan begrippen, die ze zelf eigenlijk niet meer erkennen. Wanneer ze hebben geleerd dat 2 en 2, 5 is (dat zal dan wel een soort handelsschool zijn geweest), dan weten ze innerlijk wel, dat 2 en 2 altijd 4 is, maar blijven aan de 5 vasthouden. Want ze hebben het zo geleerd en kunnen dat niet opzij zetten. Dan is de enig redelijke oplossing, dat we - zolang het aanvaardbaar is - blijven rekenen: 2 en 2 is 5. En alleen, wanneer ons innerlijk leven daarmee werkelijk in de knoei komt, zullen we de grotere waarheid van toepassing verklaren.

Innerlijke tegenstrijdigheid komt ook vaak voort uit zelfverwijt. Dat zelfverwijt is heel dikwijls gebaseerd op iets, dat helemaal niet waar is. Bijvoorbeeld op de vraag: Wat mag ik wel en wat mag ik niet doen? Daarbij beschouwt men dan uitsluitend stoffelijke, of zuiver geestelijke normen. Maar men realiseert zich in het geheel niet, dat de persoonlijke aansprakelijkheid in de stof en de evenzeer persoonlijke aansprakelijkheid in de geest - mits men de consequenties daarvan kan aanvaarden - altijd mogelijk maken om, tot een voor het "ik" juiste beslissing te komen. Maar men weigert echter heel vaak de consequenties te zien of te aanvaarden.

Er zijn mensen, die - wanneer ze een gelofte hebben afgelegd, dat ze niet zullen snoepen - in zielenood komen over die ene slagroompunt, die ze niet konden weerstaan. Dat is dwaas. Want wanneer de gelofte zin had en men heeft een keer een fout gemaakt, dan gaat men eenvoudig verder met het houden van die gelofte zo goed men kan en zal zo het ogenblik kunnen bereiken, waarop geen enkele soes of taartpunt of wat dan ook het "ik" in verleiding kan brengen.

Maar het kan ook anders zijn. Het kan wel eens zijn, dat men zich een voorstelling heeft gemaakt en een gelofte heeft afgelegd, die helemaal niet bij dat "ik" passen. Dan blijkt, dat wij juist dankzij die ene slagroompunt eens een beetje meer veerkracht, een beetje meer scherpte van denken hebben gekregen of een zuiverder innerlijke harmonie, een groter gevoel van eenheid met de wereld of met de kosmos. En dan moeten we ook nadenken en zeggen: Het is toch dwaas ons aan die ene gelofte of voorstelling te houden. Dan moeten we zeggen: Het blijkt door de feiten, dat ik klaarblijkelijk behoor tot die gelukkigen, die zich als een soort "Wirtschaftswunder" voortdurend met slagroomgebak moeten voeden om daaruit een maximum aan prestaties te krijgen. En als men zich dat zo realiseert, dan valt vaak dit innerlijk conflict terug tot iets onbelangrijks. We moeten beseffen, dat we nooit het uiterste kunnen bereiken, noch geestelijk noch stoffelijk. Want iemand, die in de stof leeft, is geest èn stof. En zijn beste weg is de weg van het midden, die altijd aan beide waarden zoveel mogelijk tegemoet komt en daardoor een zo groot mogelijke innerlijke harmonie, veerkracht en bewustzijnsmogelijkheid schept. En als we dàt nu weten, dan lijkt het mij toch eenvoudig om elke innerlijke tegenstrijdigheid en tegenstelling op te heffen door de realisatie van wat men is: een mens in de stof.

THEORIE EN PRAKTIJK

Na hetgeen wij zo even hebben gezegd over innerlijke tegenstellingen, wordt onder mijn aandacht gebracht, dat er een tweede even belangrijke kwestie bestaat. Want de mens weet vaak in theorie heel goed wat hij moet doen, maar hij komt er praktisch niet toe. Of hij weet theoretisch hoe hij zou moeten zijn, maar hij is nu eenmaal niet zo. En daar worden we dan geconfronteerd met een ander facet van de innerlijke tegenstrijdigheid. Want theorieën zijn gedachten. Het zijn thesen. Het is abstract. Wanneer ik honderdmaal weet hoe ik zou moeten lopen en ademen om de 10.000 m. hardlopen te winnen en ik heb geen benen, dan zal ik aan die kennis nooit iets hebben, want ik zal het toch nooit kunnen. Een theorie is voor mij alleen bruikbaar, als en zover ze mij praktische aanknopingspunten geeft.

Nu zijn er heel veel mensen, die theoretisch precies weten, wat ze geestelijk en lichamelijk zouden moeten doen. Hoe ze zouden moeten voelen en denken. Die zelfs precies weten hoe je het "ik" erkent en de grootste inwijding bereikt. Maar ze weten niet, hoe ze het tot uitvoering moeten brengen. Dan vraag ik mij af, of een mens, die zich met de theorie alleen bezighoudt, niet onbewust de tegenstellingen in zijn eigen ikje vergroot? Want een theorie kan alleen voor mij goed zijn, wanneer zij ook bij mijn wezen past. Als ik in de stof ben, betekent dat wezen mijn materie zowel als mijn geest. De oppervlakkige afwijking van de theorie is onbelangrijk. Maar de erkenning van wat in mij leeft en de erkenning van mijzelf in wat ik als theorie ken, is de enige methode om beide te verenigen, om een theorie tot iets anders te maken dan een hol en leeg geluid, dat door mijn innerlijk onbegrip heen galmt, als de slag van de deurwaarder op de deur, terwijl je geen cent in huis hebt.

Ik moet mij afvragen: Wat kan ik van deze theorie zelf beléven? Is er iets in die theorie, dat mij persoonlijk aanspreekt? Iets wat mij zegt: "Ja, zó moet dit zijn: dat weet ik en zo kàn dat zijn." En als ik nu weet wat kàn zijn, dan begin ik dáármee. Want menig mens vergeet, dat een theorie over het algemeen wordt opgebouwd om alle mogelijkheden en feiten te dekken. Ook wanneer u die zelf opbouwt. Wanneer ik begin een theorie op te stellen over de ideale staat - zoals heel veel utopisten hebben gedaan - dan betekent dit nog niet, dat die ideale staat mogelijk is. Het betekent wel, dat bepaalde facetten van de theorie op het ogenblik in beperkte mate kunnen worden toegepast. En dit is het belangrijke punt. Datgene wat ik - de theorie kennende - nu krachtens mijn eigen persoonlijkheid en wezen enigszins kan omzetten in de daad, is belangrijk. Want aan de hand van mijn ervaringen zal ik leren, in hoeverre deze theorie door mij kan worden verwerkelijkt. En wat meer is, door deze feiten zal ik weten welke delen van de door mij innerlijk aanvaarde theorie nu in de praktijk kunnen en moeten worden gebracht.

Over het algemeen maakt de mens - vooral wanneer hij filosofisch denkt - een heel grote fout. Ik hoop niet, dat iemand het mij kwalijk neemt, dat ik dit zo zeg. Hij bouwt zich een beeld, zoals hij zou móéten zijn en beklagt er zich vervolgens over, dat hij het niet is. Eigenlijk zou hij moeten stellen: Ik bouw mij een beeld van wat ik nu - volgens mijn huidig bewustzijn en wat ik heb geleerd - zou moeten zijn. En ik vraag mij af in welke zin ik - hoe beperkt dan ook - iets van datgene, wat ik zou moeten zijn, nu kan verwerkelijken. Heb ik dat verwerkelijkt, dan zal ik mij afvragen: Is mijn theorie nog dezelfde? En wat is het volgende punt?

Slechts op die manier groeien de theorieën en de praktijk naar elkaar toe. Alleen op deze manier kun je die grote en vaak innerlijk belangrijke tegenstelling tussen wat je denkt te moeten zijn en wat je bent opheffen. Iemand, die in de stof leeft, is verplicht praktisch te denken, ongeacht de veelheid van schone theorieën, die hij in zijn hoofd draagt. Hij is daarom ook verplicht al datgene, wat hij met zijn denken en zijn gevoel in zichzelf erkent als het juiste, na te gaan om te weten in hoeverre een deel daarvan praktijk kan worden. Het is beter uit een theorie van 10.000 punten daarvan één voor jezelf nu en in deze wereld tot werkelijkheid te maken, dan je voortdurend te beklagen over het feit, dat het geheel onbereikbaar is. De benadering mag nimmer uitgaan van de top. Ze moet beginnen aan de basis. En die basis ben je zelf. Probeer in jezelf datgene te veranderen, wat je nu werkelijk kunt veranderen: datgene te overwinnen, wat je werkelijk mogelijk is te overwinnen en wat je misschien - al is het nog zo weinig - dichterbij het ideaal.

Beschouw het ideaal nooit als iets, wat nu werkelijk moet zijn, maar ten hoogste als een blauwdruk, volgens welke je probeert aan je leven en wezen een beetje meer vorm, meer regel en meer inhoud te geven.

VERSTAND

Een mens beroemt zich op zijn verstand. "Ik kan denken." zegt hij: "en ik ben meer dan een dier, omdat ik zo goed kan denken. Ik heb redelijk vermogen. Ik ben in staat met mijn rede alles te overzien, te definiëren te classificeren, te rubriceren. Toch vraag ik mij wel eens af: Mens, als je je verstand beschouwt als een "ultima Thule", een doel in zichzelf, ben je dan eigenlijk wel meer dan een dier? Een mens, die het verstand zo ziet en het redelijke als de hoogste waarde, die een mens kan bereiken, zondert zich af van datgene, wat hem werkelijk boven het dier kan verheffen: innerlijk bewustzijn, contact met God, harmonie.

Daarom zou ik willen zeggen: Het verstand en de daaruit voortvloeiende rede zijn de mens gegeven als werktuigen. Een werktuig gebruik je, waar het noodzakelijk is. Een werktuig gebruik je - b.v. in dit geval - om aan je leven gestalte te geven: om voor jezelf de juiste nis, de juiste plaats te vinden, waarbinnen je in het leven de nodige vreugde, de nodige ervaring en het nodige bewustzijn kunt vinden. Maar wanneer ik dat doe met mijn verstand, dan heb ik het gebruikt voor zijn voorbestemd doel. Want de geest leeft in een wereld, die met de rede alleen niet gelukkig kan zijn. Ja, waarin de rede van de mens soms een dwaasheid is. Het denken en het bewustzijn van de geest omvatten vaak zoveel waarden, die het verstand niet eens kan omvatten, dat het verstand een armzalig middel is, waarmee je je in de primitiviteit van het stoffelijk bestaan tracht op de juiste wijze te handhaven. Als verstand een werktuig is, dienen wij ons af te vragen, hoe en waartoe wij het moeten hanteren. En dan zeg ik in de eerste plaats: Het meest belangrijke in ons bestaan als geest en als mens is wel de harmonie met het Eeuwige, het Oneindige, dat in ons spreekt, de liefde, die ons bindt met al het geschapene.

Ons verstand moet ons in staat stellen aan die liefde voor al het zijnde op een juiste wijze uiting te geven. Onze rede moet het ons mogelijk maken in te zien, waar onze neiging tot volledige uitdrukking van deze verbondenheid met het zijnde misschien schadelijk zou kunnen zijn voor anderen: en op deze wijze wordt zij een middel tot zelfbeteugeling, zodat wij anderen niet gaan overheersen. Daarnaast is er voor ons die innerlijke kracht, dit gevoel, dat ik het best kan omschrijven als "de stem van God in jezelf". Het is een geluidloze stem, want zij spreekt weinig woorden. En zo zij woorden spreekt, zul je haar in de stof en in de geest niet eens verstaan. Maar er is in ons ergens iets lichtends, iets levends als een vlam, die in ons brandt. Wanneer wij in ons leven - hetzij in de stof of in de sferen - onjuist zouden handelen, dan wordt die vlam troebel. Maar wanneer wij juist handelen en, dus het Goddelijke en de Goddelijke wil bevorderen, dan weten we dat die vlam in ons helderder brand, alsof we een nieuwe vreugde in ons dragen, als een nieuw sieraad van de oneindigheid, dat je zelfs in een stoffelijk voertuig meedraagt.

Dit innerlijk weten, deze stem, die licht en duister in onszelf maakt tot de beoordelende kracht van het leven, is al een tweede hand, als een tweede stuwende kracht, die het werktuig verstand moet en mag hanteren. Want de Goddelijke wet en wil in ons moet worden uitgedrukt op een wijze, die past in de wereld, waarin wij leven. En in de stofwereld is dat het verstand en de rede. Want deze zijn de maatstaven der mensen. Laten wij dan ons innerlijk wezen, onze innerlijke kracht, onze verbondenheid met het zijnde, de liefde tot de kosmos die in ons groeit, uitdrukken in onze wereld langs de mogelijkheden en wegen, de regels, die het verstand en de rede ons stellen. Laat ons verstand en rede gebruiken om daar, waar wij weten dat de werkelijke krachten niet onbegrensd kunnen worden geuit, zonder voor anderen en onszelf moeilijkheden, problemen of zelfs een innerlijk duister te scheppen, deze te beperken en te richten. Laat het verstand en de rede in je, de krachten van de oneindigheid richten, die de geest in je legt. Laat je innerlijk wezen door middel van het werktuig verstand zich zo juist en zo goed mogelijk manifesteren in de stof.

Dan heb je je taak volbracht. Daartoe en daartoe vooral en alleen, zijn ze je gegeven. Denk dus, mens: gebruik je verstand en je rede: opdat je in je eigen wereld het eeuwige dat in je leeft, mag uitdragen. Opdat het licht, dat in je bestaat sterker en vreugdiger mag opvlammen en de verbondenheid uitdrukken van het nu nog beperkte "ik" met de grote Oneindigheid, waarvan het een eeuwig en blijvend deel is. Als wij zelf niet meer weten waar te gaan, laat ons dan zeggen: God, Die in mij spreekt, Gij, Alomvattende

Liefdekracht, Die in mij werkt, leer mij mijn werktuig hanteren, opdat ik de hoge bestemming, waarvoor ik ben geschapen, waardig moge zijn.

Daarmee heb ik dan op mijn manier over het verstand gemediteerd. Het verstand, dat niet de oplossing geeft van alle moeilijkheden, maar dikwijls de bron is. En over de rede, die niet is de mogelijkheid om het Al te kennen, maar slechts een systeem is, waarmede je in je eigen wereld jezelf zult kunnen uitdrukken. Meer dan dit zijn ze niet, maar als zodanig al belangrijk voor een ieder, die bewust wil leven.

MEESTERSCHAP

Ik heb mijzelf beseft.

Ik heb de dagen leren tellen. Ik beheers de nacht.

Door het erkennen van mijn taak, mijn plicht,
breng ik voort een andere kracht:

een levend licht, een werkelijkheid.

Ik leid mijn leven, ik beveel de winden,
ik zeg de zonne stil te staan.

Ik heb macht. En toch mijn eigen baan,
zij is bepaald.

En slechts wanneer mijn "ik" niet dwaalt van 't pad,
is er een meesterschap.

Meester te zijn wil niet zeggen: heersen,

te zijn als een Nero, wanneer de wereld brandt.

Het wil niet zeggen: meester zijn van de kosmos
en in te gaan tot het vaderland,

dat door de Vader voor allen is geschapen.

Het is geen wapen, 't is geen kracht,

maar het besef van dat, wat door de Schepper in jou
door jouw wezen wordt volbracht en

zo volvoerd tot aan het eind der tijden.

Meesterschap is het in je erkennen van God,

Die zachtekens in je spreekt.

't Erkennen van een lijn van lichtende krachten,

die met je gaat en nimmer breekt

bij het vergaan der tijden.

Meesterschap is het stille beseffen

van een band tussen "ik" en de eeuwigheid.

Meesterschap is het "ik" te ontkennen,

opdat het grotere in ons leeft

en de beperktheid van het eigen wezen

zich nu aan Oneindigheid tot uiting geeft.

Meesterschap, dat is te weten:

Ik leef slechts uit een hogere Wil

en uit die Wil slechts mag ik streven.

Meesterschap is het stil aanvaarden van de waarden Gods en het verstaan der dingen, die waar zijn, waar door alle tijden. Meesterschap is slechts het treden van de tijd tot in de eeuwigheid en zo - zelfs in een tijdelijk leven - eeuwig zijn met "ik" en kracht, omdat je het "ik" aan God en kosmos bewust geofferd hebt en eigen streven aan 't Hoogste Zelf als offer bracht. Dat is het meester-zijn in het leven. Misschien dat dit meesterschap u niet aantrekt. Maar er is geen macht, behalve de macht, die uit God komt. Er is geen weten, dat waar is, behalve het weten, dat in God leeft. Er is geen beheersing der dingen mogelijk, die niet uit God wordt geboren en die optreedt, waar Gods Wil wordt volbracht.

TWEEDE LES - HET GEVEN VAN GEESTELIJKE LEIDING

Wanneer wij in de werelden van de geest leven, zijn wij altijd weer geneigd om de mens in de stof bij te staan. Om dit tot stand te kunnen brengen zoeken wij langs vele wegen contact. Dit contact kan liggen op een zuiver inspiratief vlak, het kan ook tot stand komen door gebruik te maken van mediamieke gaven en kwaliteiten, hetzij van de persoon, die wij leiding willen geven, hetzij van anderen. Leiding kunnen wij geven in meer persoonlijke zin: wij kunnen haar ook meer in het algemeen geven, b.v. zoals dit in vele lessen van de Orde geschiedt. In al deze gevallen moet rekening worden gehouden met het volgende:

In de eerste plaats: De geest leeft in haar eigen werelden. In deze werelden is de verhouding van mens tot mens (of moet ik zeggen van geest tot geest) geheel anders dan op aarde. De inzichten, die wij daar hebben zijn gebaseerd op onze ervaringen in de sferen.

In de tweede plaats: Wanneer wij teruggrijpen naar methoden en middelen, die voor de stof aanvaardbaar zijn, zullen wij dit moeten doen op basis van onze algemene ervaringen en van de werkelijke gebeurtenissen op aarde. Het is niet goed mogelijk daarbij rekening te houden met de verschillende opvattingen van de gangbare moraal, het fatsoen, denkwijzen, zienswijzen en religieuze inslag. Het zal dus altijd geschieden volgens het beeld, dat wij hebben van het totaal van de wereld, terwijl daarnaast degene, die geestelijk probeert leiding te geven, ongetwijfeld ook zal teruggrijpen naar eigen stoffelijke ervaringen en ook daaruit tracht lessen te putten.

In de derde plaats: Elke raad, die wordt gegeven, is gebaseerd op het overzicht, dat de geest door haar wezen en denken het meest juist lijkt. Dit overzicht bevat een reeks mogelijke toekomstige ontwikkelingen, enkele punten, die voor de geest reeds in de toekomst vastliggen maar voor de mens op aarde nog niet, en daarnaast de ontwikkeling, die naar wij veronderstellen zich in de mens zal voltrekken. Het is dus niet mogelijk te stellen, dat wij bij het geven van geestelijke leiding vooruit wéten (definitief en precies) welke resultaten het opvolgen van deze geestelijke leiding en het zich daaraan vastklampen door de mensen op aarde zal hebben.

In de vierde plaats: In de geest zijn zeer vele verhoudingen nauwkeurig omschreven en vastgelegd door karma, door lots-omstandigheden uit het verleden. Het gebruik en de uitwerking daarvan geschiedt met een overzicht van soms 3 á 4 levens, eventueel met tussenliggende mogelijkheden en ontwikkelingen in de sferen. De mens op aarde kan deze niet zo overzien. Het gevolg is dat de gegeven raad voor de mens zelf niet op dezelfde wijze aanvaardbaar is en dat zij voor hen soms geen enkel kenbaar of zelfs maar denkbaar doel heeft in de stof. Vanuit de geest gezien is een dergelijke leiding verantwoord. Voor de stof is het moeilijker deze te aanvaarden en vooral om dit op de juiste wijze te doen en te verwerken.

In de vijfde plaats: In zeer vele gevallen zal geestelijke leiding worden gegeven, omdat men een band aanvoelt met hen, die in de stof bestaan. Deze band kan zijn voortgekomen uit zuiver stoffelijke verhoudingen, b.v. de verhouding man-vrouw, moeder-kind enz. Zij kan ook zijn ontstaan uit geestelijke harmonie, een samengaan of zelfs uit een gebondenheid, die in een vroeger leven heeft bestaan. In al deze gevallen wordt de leiding in de eerste plaats gegeven om één bepaalde persoon te helpen. Is degene, die leiding geeft, zich geheel bewust van hetgeen hij volbrengt, dan zal dit alles zeer goede resultaten kunnen afwerpen. Zodra echter de leidinggevende geest innerlijk beperkt is en nog niet een alles-overziend en omvattend oordeel heeft zal zij trachten om een bevoordeling van degene, die zij leiding geeft te bereiken. Dit kan vaak voeren tot omstandigheden, die in strijd zijn met de algehele kosmische ontwikkeling en volgen dan een aantal minder aanvaardbare situaties.

In de zesde plaats: Elke geestelijke leiding dient in feite te worden gegeven uit het licht en in samenwerking met bewuste krachten, die in het licht leven. Wanneer wij naast het gebruik van deze directe kosmische krachten soms ook zelf leiding trachten te geven of trachten te verschaffen op persoonlijke basis, zo zijn wij daarin dus minder zeker en is de mogelijkheid tot falen groter.

Hier hebben wij dan enkele punten, die het geven van geestelijke leiding vanuit de sferen omschrijven. Met deze punten heb ik getracht u duidelijk te maken, dat het geven van geestelijke leiding niet alleen maar een kwestie is van de onfeilbare en wetende geest, die ten koste van eigen welzijn desnoods een stoffelijke mens ten goede voert of - puttend uit haar rijke krachten en bewustzijn - die mens naar een voleinding brengt. In zeer vele gevallen kan er ook sprake zijn dat een feilbare en persoonlijke leiding wordt gegeven, waarbij misverstanden kunnen ontstaan en er verder ongetwijfeld ook niet-juiste reacties zouden kunnen volgen. De mens op aarde moet begrijpen, dat het geven van geestelijke leiding voor de bewuste geest een zeer grote verantwoordelijkheid inhoudt. Daarom kan men praktisch niet gedurende een heel mensenleven onafgebroken aan één en dezelfde persoon leiding blijven geven. Want men zal in de tussentijd voortdurend zijn eigen bewustzijn t.a.v eigen sfeer en t.a.v. hogere krachten moeten verstevigen en versterken. Daarom zal de geestelijke leiding door de meer bewuste geesten over het algemeen afwisselend worden gegeven. Er zijn soms hele teams, die samenwerken, zodat 4, 5 of 6 geesten zich bezighouden met het geven van leiding aan één persoon. Daarbij wisselen zij elkander af, maar zij zijn in de aanwijzingen, die zij geven nimmer, met elkaar in strijd, want zij werken samen.

Is er sprake van tegenstrijdigheid, dan moet worden aangenomen, dat die geestelijke leiding wordt gegeven door iemand, die niet tot het licht behoort, althans niet bij de groep die deze leiding gewoonlijk geeft. U denkt misschien, dat geestelijke leiding alleen kan worden gegeven door lichtende krachten. Dit is waar voor zover het werkelijk leiding in de richting van kosmisch begrip, bewustwording etc. betreft. Maar ook een geest, die in het duister is, en vat heeft op een bepaalde mens, kan gebruik maken van alle capaciteiten en mogelijkheden, die zij heeft en - indien er een zekere harmonie of een band met een mens bestaat of kan ontstaan - zal ook deze haar leiding kunnen geven. Kort gezegd: De grootste demon kan evengoed leiding geven als de grootste engel. Het verschil zal zijn vast te stellen, niet door de gebruikte methoden (welke soms maar heel weinig van elkaar afwijken) maar door de bedoeling waarmee het "ik" wordt gericht. Zodra er sprake is van een geestelijke leiding, die tracht het persoonlijk "ik" steeds sterker te beperken, steeds meer alleen op het persoonlijke standpunt de nadruk te leggen en het persoonlijk bezit en uit zuiver persoonlijke verhoudingen en relaties het leven te leven, dan mogen wij zeggen dat deze leiding niet goed kan zijn. Elke bewuste geestelijke leiding wijst in de richting van het kosmische, het algemene en zoekt daarbij dus een harmonie te bereiken, die onpersoonlijk is en een zo groot mogelijk deel van de door de mens te bereiken Goddelijke Kracht omvat.

Het aanvaarden van geestelijke leiding

Er zijn mensen, die geestelijke leiding absoluut niet aanvaarden. Als de geest hun iets zegt, dan zeggen ze: "Ja, maar ik ben wantrouwig, ik kan hier niet mee overweg, ik leg dit eenvoudig terzijde." Zij zijn het, die ongeacht de waarschuwingen of aanwijzingen van de geest zonder meer hun eigen weg gaan. Hun wijze van optreden is o.i. niet juist, want zij verzuimen menige grote mogelijkheid tot verdere bewustwording, tot juister leven, tot het bereiken van groter geluk, grotere harmonie en alles wat hierbij behoort. Er zijn echter ook mensen, die uitgaan van het standpunt, wat van de geest komt is zonder meer juist en goed. In dit geval moeten wij zeggen dat zij er erger aan toe zijn dan de eersten. Want het kritiekloos en zonder meer aanvaarden van al wat uit de geest voortkomt, betekent eigenlijk dat je tot een soort slaaf en marionet wordt van degene, die als je geestelijke leiding fungeert.

De mens moet zelf leven. Hij moet zelf streven en bewustzijn zoeken. Hij moet trachten door zijn eigen beslissingen, zijn eigen inzichten - rekening houdend met de geestelijke leiding, die hij krijgt - zelf zo juist mogelijke besluiten te nemen, zo juist en zo goed mogelijk te leven en zo volkomen mogelijk al wat hij innerlijk goed acht te verwerkelijken. Men moet hierbij dus wel met een groot gevaar rekening houden. Hoe snel zal men niet - vooral wanneer de geest regelmatig aanwijzingen geeft, die stoffelijk controleerbaar zijn - zeggen: "Die geest weet het wel. Ik behoef niet zelf te denken, ik kan mijn gang gaan. Ik zal alleen tegen die geest zeggen: Mag ik het doen? Zegt hij "ja", dan doe ik het, zegt hij "neen" dan doe ik het niet." in dit geval is er geen sprake meer van een bewust of beheerst leven.

De geest, die zich bewust is van haar verantwoordelijkheid ten opzichte van de mens, die zij leiding geeft, zal nimmer op trivialiteiten ingaan, zal weigeren leiding en toestemming te geven voor onbelangrijke gevallen als: zal ik vanmiddag naar de bioscoop gaan of niet: zal ik met A of met B gaan praten. Deze waarden zijn immers geestelijk gezien onbelangrijk. Het heeft geen zin de mens zo sterk te beperken in zijn vrijheid van keuze en beslissing, en het heeft nog minder zin die mens voortdurend te confronteren met de "onfeilbare raad", waardoor hij zijn zelfvertrouwen op den duur verliest.

Ik moet hierbij opmerken, dat er veel mensen zijn, die voortdurend trachten van de geest dergelijke onbelangrijke beslissingen af te dwingen. Er wordt wel eens gezegd, dat er mensen zijn, die zelfs wanneer ze naar achteren moeten even aan de geest vragen, of het nu goed is of dat het over een half uur pas mag. Houdt u mij ten goede dat ik dit naar voren breng. Want de dwaasheid, waarmee sommige mensen in alle opzichten trachten leiding van de geest te krijgen, wordt juist hiermee het duidelijkst geïllustreerd. De geest kan en mag dit niet doen. Als het een geest uit het licht is, zal zij dit ook niet doen. Op het ogenblik, dat u in uw aanvaarding van geestelijke leiding dus te ver gaat, schuift u uw eigen verantwoordelijkheid voor uw handelingen en beslissingen op de geest af. Maar het is niet mogelijk uw werkelijke verantwoordelijkheid terzijde te schuiven. Een eenvoudig voorbeeld. De geest zegt, dat u met een snelheid van 140 km per uur in een sportauto door de stad moet razen. U doet dit zonder kritiek. Twee doden. Wie is verantwoordelijk? De geest of u? Ongetwijfeld wordt u stoffelijk aansprakelijk gesteld. En of u nu al zegt, dat dit goed is voor uw geestelijke bewustwording, dan blijft toch het feit bestaan, dat u zonder noodzaak aan anderen lijden hebt berokkend. Het is dus noodzakelijk, dat u met uw eigen inzichten en kennis voortdurend controleert wat er gaande is. Let wel, dit is in het geheel nog niet een bewust aanvaarden van geestelijke leiding: het is nog slechts een verstandig aanvaarden van geestelijke leiding. De tussentrappen zijn vele.

Er zijn mensen, die de geest alleen dan als leider aanvaarden als ze toevallig wel graag willen wat die geest hun zegt te doen. In andere gevallen denken ze er nog eens over na en dan vergeten ze het. Deze mensen zouden we de opportunisten kunnen noemen. Zij verwachten, dat de geest even een paar wonderen zal doen om het hun mogelijk te maken en noemt u maar op: op het juiste ogenblik geld te verdienen, mensen te genezen, wijze woorden te spreken, troost te vinden. En wanneer het hun toevallig niet convenieert, dan moet die geest maar wachten, tot het hun wel past. Iemand, die op een dergelijke wijze tracht van de geest te profiteren, is een grote dwaas.

In de eerste plaats zal geen enkele bewuste geest zich zo laten misbruiken. Zij zal niet steeds weer leiding geven, als zij ontdekt dat dit alleen maar voert tot een profiteren van de stofmens. Zij weet immers, dat daaruit slechte resultaten ontstaan. Alleen de geest, die een beroep doet op de slechtere eigenschappen in uw wezen, zal daarop ingaan. Want - zo meent zij - als ik een paar keer zo iets gedaan krijg, wordt allicht die mens steeds meer geneigd in mijn mentaliteit, in mijn behoeften voort te leven en dan kan ik er wat aan verdienen.

Dus onthoudt u dit goed: De aanvaarding van geestelijke leiding, zelfs als deze niet bewust geschiedt - dient voort te komen uit;

1. Een duidelijk besef van hetgeen die geest zegt.
2. Een duidelijk besef van de consequenties, die voor de eigen persoonlijkheid daarmee zijn verbonden.
3. Een inzicht in hetgeen dit voor anderen kan betekenen.
4. Het nemen van besluiten en het aanvaarden van aansprakelijkheid voor al wat men op raad of instigatie van de geest doet.

Alleen dan kunnen wij zeggen: Wij aanvaarden werkelijk. Dan is er nog een groep, die ik de twijfelaars zou willen noemen. Het ene ogenblik lopen ze hoog weg met de geest. De geest is alles. En wanneer de geest iets zegt, is het in orde. Het volgend ogenblik kan de geest geen goed meer doen. Want - zo zeggen ze - de geest heeft mij een paar keer in de steek gelaten en dan kun je er toch eigenlijk niet op vertrouwen. Volgens hun standpunt hebben ze misschien gelijk. Maar kunnen zij overzien, waarom de geest een bepaalde raad heeft gegeven?

Kunnen zij begrijpen wat er gaande is? Kunnen zij bewust die geestelijke leiding aanvaarden? In 9 van de 10 gevallen niet. Zij kunnen dus ook niet begrijpen wat er precies als achtergrond van deze geestelijke instigatie aanwezig is. Waaròm iets is misgegaan of waaròm zij misschien een totaal verkeerde voorstelling hadden van de resultaten, die zij door het volgen van een bepaalde raad van de geest zouden kunnen bereiken. Hier, vrienden, is dus weer een woord van voorzichtigheid geboden.

Indien u besluit om geestelijke leiding te aanvaarden, zult u deze moeten aanvaarden, ook wanneer de resultaten daarvan niet altijd in overeenstemming zijn met wat u ervan verwacht. U moet dan proberen het te zien in een meer kosmisch geheel. En alleen wanneer u ontdekt dat het volgen van de geestelijke leiding voortdurend voor anderen conflicten, leed, onnodige problemen en zorgen betekent, heeft u het recht deze leiding naast u neer te leggen. Maar dan dient u ook geheel van deze geestelijke leiding af te zien, zeggende: Wat hij brengt is niet meer verantwoord en ik kan mij dus daarop in geen enkel opzicht meer verlaten. Misschien vindt u dat dit alles erg nuchter klinkt. Maar het aanvaarden van geestelijke leiding impliceert, dat men wéét wat men doet. Het impliceert, dat men samen met de geest iets wil bereiken. Het houdt in, dat men niet begint aan de geest voorwaarden te stellen, maar evenmin, dat men toelaat dat deze geest onbeperkt eisen aan u stelt. Er zijn delen van uw leven, waarin uzelf ten slotte de baas moet zijn en blijven.

Wanneer een geestelijke leider u vertelt dat u plotseling alles moet neerleggen: uw betrekking, uw financiële mogelijkheden en dat u nu eerst moet gaan beginnen met iets anders, dan kan dit vanuit een geestelijk standpunt wel juist zijn. Maar als dit voor u niet verantwoord is en u niet kunt zeggen: "Dit kan ik inderdaad aanvaarden en verwerken." dan kunt u er niets mee tot stand brengen. Want zelfs het volgen van de raad van de geest met alle mogelijke daaruit voortvloeiende goede gevolgen veroorzaakt een zodanige tegenstrijdigheid in uw wezen, dat het goede achterwege blijft, ook in geestelijk opzicht en op het gebied van bewustwording.

De negatieve punten, die ik naar voren breng, zijn noodzakelijk. Naast de mens, die alleen maar vanuit en voor zichzelf wil leven, treffen wij n.l. (en dat zal in de komende jaren steeds sterker worden) de mens, die de leiding van de geest aanvaardt en deze als beslissend beschouwt. Zo iemand begrijpt niet, dat er een groot verschil bestaat tussen de werkelijkheid van de geest en de stof. Wanneer de geest u zegt, dat u op het dak moet gaan wandelen, dan is dat voor die geest geen kunst, maar u bent misschien duizelig, u zou vallen.

Wanneer die geest u zegt, dat u een wonder kunt doen en iemand kunt genezen, dan is dat misschien waar. Maar dan moet u zorgen dat alle voorzorgen zijn genomen, opdat bij mislukking die ander het slachtoffer niet zou worden.

Wanneer je in jezelf zekerheid hebt, wanneer je werkt en leeft vanuit de Goddelijke Kracht (zoals men wel eens zegt: de Christusgeest), dan komt het totaal van die geestelijke leiding onmiddellijk in een ander daglicht te staan. Wij hebben dan niet meer te maken met de geest, die ons helpt en kracht geeft. Neen, we hebben dan alleen te doen met de Kracht, die ons helpt om de levende, Goddelijke en kosmische Kracht in onszelf op de juiste wijze te gebruiken en te richten. Wij hebben niet meer te maken met die ene stem, die ons onfeilbaar de waarheid vertelt. Wij hebben te maken met degene, die ons de samenhangen leert begrijpen. Mag ik daarom voor het aanvaarden van geestelijke leiding nog kort enkele punten stellen ?

- 1^e. Indien u de geestelijke leiding in uw leven belangrijk acht en deze wilt aanvaarden, zo dient u deze nimmer nadrukkelijk te zoeken. Als ze u vrijelijk en vrijwillig wordt gegeven, is ze waardevol. Zodra u haar tracht af te dwingen, zullen er factoren uit het onderbewuste, factoren uit de geest die niet met u harmonisch zijn, kunnen optreden en zouden de resultaten verkeerd kunnen zijn.
- 2^e. Elke kracht uit de geest, die U wil helpen en leiding geven, zal - mits zichzelf licht is - gaarne met u meewerken, zo u zichzelf in stelt op de hoogste lichtende krachten. Werk met deze. Dan zal er misschien een minder sterk persoonlijk contact tussen u en uw persoonlijke leider of meester ontstaan, dat is waar.

Daar staat echter tegenover dat u in veel groter mate in staat zult zijn met de weinige leiding, die u wordt gegeven, grote, goede en kosmisch juiste resultaten te behalen.

- 3^e. Realiseer u, dat de geest nooit alle ontwikkelingen en mogelijkheden in de stof kan overzien, zoals u vanuit uw stoffelijk standpunt doet. Geestelijke leiding wordt u gegeven en geestelijke steun en hulp zoveel als u maar nodig hebt, maar de geest kan daarbij vaak geen rekening houden met uw speciale - en vanuit geestelijk standpunt onbelangrijke - verlangens. Zij kan geen rekening houden met wat u meent, dat u volgens uw karakter, capaciteiten e.d. zou toekomen. Zij kan geen rekening houden met uw begeerten op b.v. financieel terrein. Zij kan alleen rekening houden met uw noodzakelijke levensbehoeften. De geest zal verder over het algemeen geneigd zijn u bij het geven van bijstand, te helpen langs de natuurlijke weg. Dus nimmer door het directe mirakel, maar eerder langs de z.g. geleidelijke ontwikkeling van de gebeurtenissen.
- 4^e. Bij elke aanvaarding van geestelijke leiding dient men zich heel goed te realiseren, dat de persoonlijke verantwoordelijkheid blijft bestaan. Men mag vrij leven. Goed leven. Men mag vreugde zoeken in het leven zoveel men wil. Niets verbiedt dit. Men is zelf het product van vele incarnaties en ook de invloed van de leidinggevende geest houdt daar rekening mee. Maar wat u werkelijk tot stand kunt en zult brengen is grotendeels afhankelijk van uw zelfvertrouwen, uw bereidheid zelf te handelen en zelf het initiatief te nemen. De mens, die grote en goede leiders heeft in de geest, maar niet bereid is zelf het initiatief te nemen, zal ten slotte weinig of niets bereiken en in de meeste gevallen onderhevig zijn aan innerlijke spanningen en misschien daaraan ten onder gaan.

Het bewust aanvaarden van geestelijke leiding

Wanneer wij proberen om met geestelijke leiders en meesters samen te werken, dan moeten wij ons in feite niet alleen realiseren wat zij ons zeggen: wij moeten ook begrijpen waarom en op welke wijze zij dit doen. Wij moeten begrijpen met welk doel zij ons iets zeggen. En daarom is het vaak heel erg moeilijk een voldoende bewustzijn te bereiken. Een geestelijke meester te zien als iemand, die ver boven je staat is eenvoudig. Hem te zien als een soort compagnon in je leven is veel moeilijker. Waarmee heb je rekening te houden, als je wilt proberen die geestelijke leiding ook meer bewust te verwerken?

In de eerste plaats wel: De geest drukt zich uit in háár beelden. Zij geeft weer in háár taal. Zij drukt op u waarden af en geeft u krachten, zoals ze in haar sfeer bestaan, U zult alles (dus beelden, raad, gegevens en ook krachten) zelf moeten omzetten in waarden, die op uw eigen wereld bruikbaar zijn. De leidinggevende geest kan u nooit iets geven, wat direct en zonder meer in uw eigen wereld past. Indien dus de aanduidingen vaag zijn, is het noodzakelijk u eerst af te vragen: Waarom deze vaagheid? En verder ook: Op welke wijze kunnen wij dit vage geheel een meer definitieve en voor mij begrijpelijke lijn zien?

1. Een impuls, die door een geestelijke meester of leider naar de aarde wordt gezonden, dient verder in uw eigen gedachten eerst goed te worden beseft en dan in vragende vorm (zoals u haar begrijpt) te worden gecontroleerd. Als dan de ingeving, die u kreeg niet juist is vertaald, zo heeft de geest alsnog de mogelijkheid die vertaling te corrigeren. Volg nimmer, wanneer u bewust de geestelijke leiding wilt aanvaarden, zonder meer de door haar gegeven impulsen.
2. Dan krijgen wij in de tweede plaats de al even mogelijke kwestie van het inzien, waaròm. Wanneer de geest u zegt: "U moet morgen naar Zaandam gaan" dan kunt u misschien wel denken, dat u daar bij Albert Heijn iets moet doen of bij één of andere grote houtfirma in het noorden van het land, maar u weet dit niet zeker. Als die geest dit werkelijk ernstig bedoelt, zal zij bereid zijn daar aan een voor u aanvaardbare en begrijpelijke reden toe te voegen. Geschiedt dit niet en kunt u zelf geen reden vinden, laat dan een dergelijke stimulans of aanwijzing buiten beschouwing. Immers, als dit noodzakelijk is, zal uw geestelijke meester of leider zich verplicht voelen de aanduiding en waarschuwing te herhalen en wel in een duidelijker en meer aanvaardbare vorm.

3. Een derde punt is vaak de samenhang van het geheel. Soms krijg je een tijdlang geestelijke leiding op een wijze, die je innerlijk vrolijk en blij maakt. Dan denk je: nu ben ik geborgen, ik krijg van alle kanten steun. En zelfs als je dit nagaat en redelijk ontleedt, is er geen enkele hiaat. Het klopt precies. Maar dan valt dit weg en sta je daar eenzaam en verlaten en je vraagt je af: Waarom? In 9 van de 10 gevallen geschiedt dit, omdat je je te veel instinctief aan die leiding hebt overgegeven en daardoor je eigen initiatief en je eigen denken aanmerkelijk hebt geschaad. Begrijp wel, dat er ook een periode kan optreden, dat een bepaalde geest u geen leiding meer kan geven: b.v. omdat die geest zelf bezig is zich in een nieuwe sfeer te vestigen, een nieuw bewustzijn op te doen. Dat een bepaalde geest, die gedurende een lange tijd uw geestelijke leider en meester is geweest, op een gegeven ogenblik voor u geen tijd meer heeft. Wees daarover nooit bedroefd, want als leiding noodzakelijk is, dan krijgt u die. Maar blijf niet dwingen. Wees redelijk en wanneer uw leider weg blijft, vraag u dan niet alleen af: Wat is bij mij de oorzaak dat hij niet meer optreedt: maar vraag u af of er misschien aan de andere kant een geestelijke oorzaak is. Laat u nooit tot mistroostigheid verleiden.
4. Een vierde punt: Geestelijke leiding is altijd gebaseerd op kosmische samenhangen. U kunt de kosmische samenhangen niet overzien. Daarom geldt bij het bewust aanvaarden van dit alles: Wanneer ik voor mijzelf geen volgens mij onjuiste en onverantwoorde handelingen, impulsen of noodzaken zie, terwijl de gevolgen m.i. ten hoogste voor mijzelf, maar niet voor anderen schadelijk kunnen zijn, zal ik ook die delen van de geestelijke leiding, die ik niet onmiddellijk kan beseffen, verwerkelijken. Maar ik ben en blijf zelf degene, die daarover oordeelt. Ik ben aansprakelijk voor mijn eigen leven. En wanneer de geest ontdekt, dat een bepaalde, voor mij niet te vinden of te begrijpen impuls mij niet de juiste en aanvaardbare weg toont, zal hij ongetwijfeld wederom haar leiding en instigatie herhalen en wel op een meer juiste en begrijpelijke wijze.

Een punt, dat ook van belang is, is het volgende:

Wanneer u een geestelijke leider hebt, van wie u zo bewust mogelijk de hulp en de leiding wilt aanvaarden, dan is er sprake van een directe samenwerking. Een directe samenwerking houdt niet in, een gehoorzaamheid zonder meer. Het is een samenwerking door uitwisseling van meningen en het eventueel bespreken van waarden, zo dit mogelijk is. U hebt het volste recht - althans wanneer u tracht een geestelijke leiding bewust te aanvaarden - om aan de geest bepaalde vragen voor te leggen, en als iets niet duidelijk is, om opheldering te vragen. U hebt eveneens het volste recht om bepaalde aanwijzingen van die geest naast u neer te leggen, als deze stoffelijk niet aanvaardbaar zijn. Slechts wanneer die geest daarop terugkomt en u een nu wél stoffelijk aanvaardbare reeks impulsen geeft, kunt u daarvan gebruik maken.

U moet dus altijd bedenken, dat wanneer de geestelijke meester of leider optreedt, en er sprake is van een bewust aanvaarden en een bewuste samenwerking, u evenveel rechten hebt als uw geestelijke meester of leider. Diens superioriteit kan weliswaar vaststaan, maar zij moet u voortdurend kenbaar en duidelijk worden getoond, want het heeft geen zin alleen op gezag te geloven of te aanvaarden. Wanneer u bewust een geestelijke leiding aanvaardt, zult u verder worden geconfronteerd met de volgende verschijnselen:

In de eerste plaats: Ik ontdek in mijzelf bepaalde capaciteiten en krachten, die ik meende niet te bezitten. Ik kom tot grotere prestaties dan ik voor mijzelf ooit mogelijk achtte. Maar ook: ik zal vaak innerlijke weerstanden moeten overwinnen, waarvan ik niet eens wist, dat ze aanwezig waren. Ik zal mijn karakter vaak moeten veranderen, omdat ik alleen daardoor verder juist kan leven. Ik zal mijn maatstaven van het beperkt menselijke steeds meer moeten aanpassen aan het kosmische. Want ik kan niet met een geest samenwerken, terwijl ik als mens mijn bekrompen inzichten of geleerde maatstaven en mijn dogma's op elk terrein blijf handhaven.

In de tweede plaats: De bewuste aanvaarding van een geestelijke leiding is in zekere zin "vrij" denken. Het is een besef van de waarheid en werkelijkheid, die achter de uiterlijke verschijnselen zijn verborgen, met de bereidheid om - zover het mogelijk is, zonder anderen te schaden - deze erkende werkelijkheid in de daad om te zetten.

In de derde plaats: Initiatieven van de geest zijn altijd natuurlijk er prettig, maar wanneer je bewust de leiding aanvaardt, dan zul je het initiatief van die geest moeten overnemen. Iemand, die blijft wachten tot de geest iets duidelijk en onontkoombaar heeft uitgedrukt of voorgesteld, faalt in feite. Want hij is niet tot werkelijk tot samenwerking bereid en evenmin om bewust en zelfstandig te streven. Hij eist a.h.w. dat alles hem op een zilveren blaadje wordt gepresenteerd, waarbij het nog maar de vraag is of het zal worden aanvaard, als de geest geen witte handschoenen aanheeft. Dergelijke eisen te stellen en tegelijk bewust een geestelijke leiding te aanvaarden is onmogelijk. Hiermede heb ik punt drie van mijn inleiding voltooid.

Wij hebben dus de drie voornaamste begrippen, waarmee wij te maken krijgen vastgelegd en kunnen trachten om nu de kwestie van de geestelijke leiding minder puntsgewijs en meer samenhangend verder te bezien. Wij zullen ons daarbij moeten realiseren, hoe de zaken er kosmisch voorstaan. U leeft hier op aarde en voor u is er een beperking van tijd. Er is ook een beperking van uw eigen vermogens en mogelijkheden. Maar deze beperkingen komen voor een groot gedeelte uit uw bewustzijn voort. Als u zegt dat u iets niet kunt, dan is het nog maar de vraag, of u het werkelijk niet kunt.

Wij kennen het geval van de verlamde die 30 jaren in een stoel zat en niet kon opstaan, totdat ze dacht dat er brand was. Toen liep ze als een haas, veel vlugger dan iemand, die gezond was. Veel mensen vertrouwen wel op de geestelijke leiding, maar beginnen vooruit te zeggen: "Ja, maar ik kan niet. Dit is onmogelijk." U zult begrijpen, dat, wanneer u met uw denken beperkingen schept, deze beperkingen u niet alleen beletten de leiding van de geest goed te volgen, maar het u ook onmogelijk maken om waarlijk en volledig te leven. De zin van het leven is nu eenmaal kosmisch bewust te worden.

Wanneer een lichtende geest u helpt, wanneer zij krachten en leiding geeft, adviezen en bijstand, dan zal zij dit niet slechts doen om door u te werken. Zij zal het tevens doen om ook in u een kosmisch bewustzijn te doen groeien. Voor mensen klinkt het wat vreemd, als je zegt: dat 9 van de 10 wetten, die de mensen als juist erkennen, voor het kosmisch bewustzijn onzin zijn. En het wordt pijnlijk wanneer je zegt, dat bijna de helft van de menselijke wetenschap kosmisch gezien eveneens kolder is. Toch is dat waar. Wat u beschouwt als goed, behoeft nog helemaal niet goed te zijn. En het kan zelfs in kosmische zin absoluut verkeerd blijken. Wat u hier absoluut afkeurenswaard en slecht acht, kan in kosmische zin goed en noodzakelijk blijken.

De geest, die u leiding geeft, zal natuurlijk rekening houden met uw persoonlijkheid en zelfs met uw persoonlijke idiosyncrasieën. Maar als zij uit het licht komt, zal zij trachten u naar het licht te brengen, naar het begrip van kosmisch leven en kosmische waarden. En daarom zal ze u soms wel eens voor eigenaardige raadselen stellen. Zij zal op een gegeven ogenblik zeggen: "Waarom maak je je daar nu druk over. Dat is van geen belang." En u meende juist, dat het van heel veel belang was. Voor u persoonlijk is het ook van buitengewoon belang en u kunt niet begrijpen, dat die geest weigert daarop in te gaan, of dat die geest haar mening niet rechtvaardigt of geen uitleg wil geven en er zich toe beperkt te zeggen, dat het van geen belang is. In zo'n geval moet u goed beseffen, dat de geest u leiding geeft volgens haar kosmisch standpunt en de beslissing aan u blijft. Maar wanneer het voor de geest van geen belang is betekent dit, dat u, volgens uw eigen verantwoordelijkheid en uw eigen besef uw wegen kunt volgen.

De geest ziet God en Goddelijke Kracht als directe en levende waarden. Het licht Gods is voor de geest meer kenbaar en intenser dan voor u het licht van de zon. Zelfs wanneer u zich niet in Nederland, maar ergens in de Sahara bevindt, waar de zon een soort "koperen ploert" wordt. Dat licht is voor de geest direct kenbaar en hanteerbaar. Het is in en rond u, maar u ziet het niet. Wanneer de geest u zegt, dat dit licht en die kracht er zijn en u kunt dit accepteren, dan kunt u met dit licht en die kracht werken. Maar als u een voorbehoud maakt of tracht die geest als intermediair in te schakelen, dan zult u kunnen falen. Daar kan die geest dan niets aan doen. Zij heeft u het juiste gezegd, zij heeft u de juiste impuls gegeven, maar u hebt niet kunnen aanvaarden, uw denken vormde een beperking.

Er bestaat geen enkele grens in hetgeen je met je gedachteleven kunt aanvaarden. Er zijn mensen, die in een fantasiewereld leven, waarin door hun gedachten niets meer werkelijk is. En toch heten zij normaal te zijn. Een geest, die u bewustzijn bijbrengt, kan voor u nooit een wereld scheppen, die niet werkelijk is. Al wat die geest u brengt en leert, staat in directe relatie met uw eigen bestaan. Het is niet noodzakelijk te zeggen: Die geest heeft mij die kracht gegeven, maar zij wordt niet geuit. Wanneer de geest u die kracht geeft, komt zij tot uiting. Maak u er geen voorstelling van hoe, want dat kunt u toch nooit. U bent te weinig thuis in kosmische krachten om precies te weten wat zij uitwerken. Maar gebruiken kunt u ze wel degelijk. Beschouw deze dingen als een normaal, nuchter en logisch deel van je bestaan. Probeer niet je boven anderen verheven te voelen, want dat is een heel grote fout, die door veel mensen wordt gemaakt. "Wij hebben," zo roepen ze uit, "een geestelijke meester." (O, misschien hebben ze er wel tien!) "En daarom staan wij boven de andere mensen, hebben wij alleen de waarheid." Volkomen fout! U zondert u door zo te denken af van de wereld. Maar die wereld is deel van het kosmisch geheel. Zij is voor u belangrijk. Want u kunt haar werkelijkheid - hoe betrekkelijk ook in de kosmos - niet ontwijken. Deze wereld, waarin u leeft met al de direct kenbare en zo concreet mogelijke zaken en mogelijkheden daarvan, moet passen in hetgeen de geestelijke leiding u geeft. En u bent niet een meer of minder bewust mens, u bent niet hoger of lager in de geest, omdat u al of niet een geestelijke leider hebt, u bent precies hetzelfde als ieder ander. U hebt maar één voordeel. De geest, niet belemmerd door de stoffelijke beperkingen en verrijkt met eigen ervaringen, inzicht en vaak ook kracht en lering uit hogere sferen, is in staat u de juiste weg te wijzen, die u zou kunnen gaan.

De kwestie van de geestelijke leider en de geestelijke meester is overigens toch een gevaarlijke. Want vrienden, een werkelijke geestelijke leider of een werkelijke geestelijke meester openbaart zich voor u niet zonder onderbreking. Als u meent, dat u voortdurend gezelschap en leiding hebt, dan hebt u ofwel te maken met iemand, die pas is overgegaan en u dus vanuit een zuiver persoonlijk standpunt tracht te helpen (en dat is zeker geen meester in de werkelijke zin van het woord), dan wel uw eigen onderbewustzijn is hierbij in het spel. Hoe meer u zich baseert op die geestelijke leiding als het intrinsieke, het dragende deel van uw bestaan, hoe groter het gevaar is, dat de niet-bewuste delen van uw denken een rol gaan spelen, tot u ten slotte voortdurend gesprekken met uzelf voert en bijna ondergaat in de niet gerealiseerde waanzin, die u zelf hebt uitgespuwd. Begrijp dat wel. Een bewuste geestelijke leider is altijd iemand, die alleen dan ingrijpt, als het werkelijk noodzakelijk is. Een werkelijk geestelijke meester is iemand, die u helpt tot inwijding te komen, d.w.z. groter bewustzijn, groter inzicht en tot een zuiverder en meer kosmische opvatting. Het is echter iemand, die alleen dan optreedt, als werkelijk de mogelijkheid bestaat iets met u te bereiken, wanneer een les noodzakelijk is. Zolang het goed gaat, wordt niet ingegrepen.

Ontnuchterend, vindt u niet? Ontnuchterend voor veel mensen, die zich hebben vastgeklampt aan het idee, dat een geestelijke leider zo iets is als een rots in de branding, waaraan je je voortdurend vastklampt en dan de hele wereld onder je door laat spoelen.

Vrienden, ik heb getracht u te zeggen, wat een bewuste geestelijke leider is: iemand, die u helpt. En naast al de negatieve kanten moeten wij nu ook - voor wij deze avond beëindigen - aandacht besteden aan de positieve zijden. Wanneer u in staat bent een waarheid duidelijk op te vangen en u zet haar om in daden (dit laatste is noodzakelijk!), dan wordt hieruit een beter leven, een grootser bewustzijn geboren en een - mede door teleurstellingen vaak - vergroot besef van uw eigen mogelijkheden. De waanwereld, de begoocheling rond u, wijkt steeds verder terug. Wanneer u innerlijke krachten beziet, maar u gelooft daarin eigenlijk niet, dan is het vaak juist de geestelijke meester met zijn leiding, die u erop attent maakt en u zegt: "Probeer dat nu eens een keer." Maar bedenk wel, het is niet zijn werk, het is altijd uw werk en uw taak. U zult zeggen: "Maar de geest kan door mij werken." Inderdaad, mits u zelf daarvoor de krachten hebt en wanneer u die geest bewust kunt aanvaarden.

U kunt natuurlijk uitroepen: "Maar de vele inspiraties die ik ontvang, dan?" Die inspiraties zullen uw eigen vertaling zijn van datgene, wat uit de kosmos tot u komt. En wanneer deze geïdentificeerd worden met een bepaalde geestelijke meester, maakt u het uzelf vaak onnodig moeilijk".

Want er zijn meer flitsen van bewustzijn, die u bereiken, dan alleen wat afkomstig is van uw geleidegeest of meester. Er zijn vele mogelijkheden. Zodra u bent ingesteld op het Hoogste Licht, krijgt u daaruit de juiste inzichten, inspiraties en krachten. U zult deze zelf - en nooit alleen door middel van de geest of de gedachte - moeten concretiseren. Laat u dus nooit verleiden bepaalde geestelijke waarden te substitueren voor stoffelijke dingen, die u niet aandurft met het idee, dat het niet goed is. Een geestelijke leider zal u er vaak op wijzen, dat bepaalde dingen noodzakelijk zijn. En wanneer u dan reageert met: "dat is op het ogenblik stoffelijk niet mogelijk." dan zegt de geestelijke leider: "Probeer het dan in de geest te beleven." De mens concludeert hieruit, dat dit voldoende is. Dat is niet waar. Maar door het geestelijk te beleven, door het dus a.h.w. in de geest door te maken, kan men zich beter voorstellen wat het is. Men kan dus een beslissing nemen. Als men echter blijft doordromen in de geest, in de gedachtewereld, terwijl men gelijktijdig ontkent, dat het gedachte in de stof is te verwerkelijken, dan is het volkomen verkeerd en worden er geen werkelijke resultaten bereikt.

De kwestie van het bewust aanvaarden van geestelijke leiding brengt u nog een ander voordeel, dat menigeen over het hoofd ziet. Op het ogenblik, dat u in een bewuste samenwerking met een persoonlijke geestelijke leider of kracht probeert het kosmische in en rond u te begrijpen, de kosmische krachten in en rond u te hanteren, zult u alleen door deze samenwerking reeds uw eigen bewustzijn op het niveau (dus in de sfeer) van de leider of meester sterk vergroten. Naarmate u met die leider of meester meer durft debatteren, het contact meer durft te brengen op het niveau van een samenwerking dan het alleen te beperken tot ontvangen en gehoorzamen, zult u uw eigen geestelijke voertuigen ontwikkelen. U zult in een bepaalde sfeer steeds zelfstandiger kunnen optreden. U zult uit die geestelijke sfeer zelf krachten kunnen putten. En u zult eveneens - zoals uw leider of meester oorspronkelijk voor u deed - in deze sfeer bepaalde kosmische waarheden, vermogens en krachten kunnen opnemen en doorzenden naar uw eigen stof, zodat de geestelijke meester a.h.w. overbodig wordt. Er is niets, wat een geestelijke leider of meester meer begeert dan dit: overbodig te worden.

U kunt in uzelf en vanuit uzelf steeds leren hoe u een bepaalde sfeer kunt betreden, kunt beleven; en op den duur zelfs: hoe u dit in uw stoffelijk bewustzijn meer en meer kunt vastleggen. Besef echter zeer wel, vrienden, dat dit alleen kan, wanneer u de moed hebt om vanuit uzelf het hogere niveau te aanvaarden, ook al weet u dat u de mindere bent, en te vechten voor een duidelijk begrip van kosmische waarden, een duidelijk begrip van de redenen, waarom iets zou moeten geschieden, een duidelijk begrip voor datgene, wat wel en wat niet belangrijk is.

Laat mij dan besluiten met op te merken, dat een mens die geestelijke leiding aanvaardt en steeds méér bewust leert aanvaarden, daaruit tevens een inzicht verwerft omtrent datgene, wat op zijn eigen wereld al of niet belangrijk is. Want ook dit telt zeer veel. Immers, naarmate je meer beseft, wat er aan wetten en regels op jouw wereld wèrkelijk belangrijk is en wat je alleen maar moet zien als een middel om de menselijke gemeenschap te doen voortbestaan, zul je ook in staat zijn, in je persoonlijk leven je meer te richten op de kosmische waarden en kosmische krachten, en zo, reeds in de stof, een vergroting van bewustzijn en innerlijke harmonie, maar ook van doelmatig leven naar buiten toe en betekenis voor anderen te verwerven.

NOOT

Ofschoon ik de eigenlijke les heb beëindigd, zou ik nog gaarne op het volgende willen wijzen: De meeste mensen hebben in meer of mindere mate een geestelijke leider. In hun leven ligt een bepaald patroon, dat mede vanuit de geest wordt gestimuleerd. Maar een betrekkelijk klein gedeelte van de mensen is in staat om dit alles bewust te ervaren. Voor velen speelt het contact met een geestelijke leider zich af in een droomleven en zij zijn zich daarvan eigenlijk niet bewust. Voor velen zal het ingrijpen, dat een meer bewuste als een directe raadgeving hoort, eerder een flits van een gedachte of een impuls zijn, een inval zonder meer.

Bij al hetgeen ik hier heb gezegd, ben ik eigenlijk uitgegaan van het standpunt, dat men dus de leider kan

begrijpen, dat men weet dat die leiding er is. U zou mij daarbij onmiddellijk kunnen tegenwerpen: "Maar persoonlijk heb ik dit nog nooit zo bewust ervaren, heb ik nog nooit kunnen debatteren met de geest." Mijn antwoord hierop zal u, naar ik hoop, meer licht verschaffen.

Wanneer u weet, dat in uw leven een geestelijke leiding, een geestelijke kracht een rol speelt - ook als u deze niet kent of niet bij name kent - en u komt te staan voor overwegingen, waarbij de inval, de impuls, de droom e.d. een grote rol spelen, dan doet u er goed aan om a.h.w. met uzelf daarover te debatteren. Dan moet u voor uzelf de vragen stellen, die u - wanneer u de geestelijke leider goed zou kennen en met hem zou kunnen spreken - aan hem zou willen voorleggen: Spreek a.h.w. de twee rollen door, maar kom niet tot een conclusie. Laat de zaak even rusten. Want elk door u niet bewust of als een bijna zintuiglijke impressie ervaren contact met de geest zal dan op dit gesprek, dat u in uzelf voert, ook reageren. En daaruit groeit een - meestal door u eigenlijk niet eens verwacht - inzicht, dat de oplossing van het probleem insluit: en dus een nieuwe mogelijkheid aangeeft of een nieuwe tendens. Wanneer u zich voortdurend bezighoudt met het positieve in het leven, u zich voortdurend richt op de lichtende Kracht, de Christusgeest, het Goddelijk Licht, enz., dan kunt u er zeker van zijn dat er in uw leven regelmatig leidinggevende geesten zullen optreden, ook wanneer u dat niet direct merkt.

Voelt u ervoor die leiding meer bewust te maken, dan moet u uitgaan van een voortdurend denken aan God, wanneer een beslissing noodzakelijk is en u op het Licht instellen. En vooral moet u leren luisteren. Dat wil zeggen: uzelf ledig te maken en dan desnoods alle invallen maar even op te schrijven. Dan kunt u ook gebruik maken van kruis-en-bord of van automatisch schrift, als u daartoe begaafd bent. Alles, wat daaruit voortkomt, moet niet beschouwd worden als een onomstotelijke waarheid, maar als een punt van overweging, een punt van uitgang. Want daarin verborgen ligt dan meestal wel de impuls, die de geest u geeft.

Hoe meer u dit doet, hoe zuiverder u een onderscheid leert kennen tussen wat uit uzelf voorkomt, datgene wat zo maar een associatie of een inval is en datgene, wat van buiten schijnt te komen. Zelfs als je dan niet paranormaal begaafd bent, zoals men dat noemt komt er toch een ogenblik, dat je zelfs in je eigen denken duidelijk kunt onderscheiden: hier is iets ingevoegd en dit is alleen van mijzelf. Met wat oefening kan dus een ieder eigenlijk leren om geestelijke leiding te aanvaarden en zich de aanwezigheid daarvan te realiseren. Ik mag eraan toevoegen, dat het voor het bewust aanvaarden van geestelijke leiding natuurlijk beter is, wanneer je je eerst bewust bent van de wijze, waarop die leiding optreedt. Noodzakelijk is het niet, maar het is wel beter.

DE STROOM DES LEVENS

Het leven is een voortgaan, een voortdurende beweging. Het is een meegesleept worden door de tijd. En langs je ligt een wereld, die vast is en schijnbaar onveranderlijk. Maar steeds weer wijzigt zich iets, al is het weinig. En in die wijziging meen je dan een vooruitgang te bespeuren. Maar verandert de stroom, omdat hij zijn weg naar de oceaan zoekt? Verandert de oever, omdat het water zich voortbeweegt? Zijn niet alle dingen in feite een vaste waarde?

Het is een wat vreemde vraag misschien, maar laat ons eens stellen, dat God het heelal is, waarin de rivier van ons leven stroomt. God is het land, onveranderlijk en eeuwig. En wij zien facet na facet. Maar wanneer wij nu eens terug zouden kunnen springen in die vloed, zo als een forel, tegen de stroom opgaande, dan zouden we misschien het verleden kunnen doen ontstaan, gelijk met het heden. Dan zouden we ons zelf verveelvoudigen. Tien-, twintig-, dertig- veertigmaal zouden we onszelf zijn. We zouden verward geraken, want we zouden steeds zeggen: "Dit ben ik in dit moment." Omdat het moment, waarin wij leven, ons het enig belangrijke lijkt. Het is voor ons het criterium van ons bestaan. Maar zijn wij eigenlijk niet al die anderen ook?

U bent nu misschien wat ouder, maar u bent het elfde kind, dat wenend in de wieg lag. U bent misschien uw vorig bestaan vergeten, maar u bent ook nu die geest, die leefde, in een sfeer: of die roeier op een bark,

ergens in de Middellandse Zee, of die Indiaanse misschien, die over de hoge bergpaden van de Andes ging. U bent al die dingen tegelijk. De stroom van de tijd is het voortgaan, de beweging. En wij menen voortgedragen te worden met de vloed van de tij, moment na moment, voortstromend naar een onbekende oceaan. Maar eigenlijk is het leven, dat wij kennen, de tijd die voortstroomt door datgene, wat wij zijn van begin tot einde. Wij zijn de oever, waarin de tijd zich voortbeweegt. God is het land, waarin we leven, waarin we bestaan, waarvan we deel uitmaken, onscheidbaar en toch enigszins met een eigen profiel, zoals de dijken, die liggen langs de grote rivieren.

De stroom van tijd gaat verder. En wij binden ons bewustzijn aan een enkel deel van die stroom. Maar zal er niet een ogenblik kunnen komen, dat de tijd ophoudt? Dan mag de bedding verdrogen en zal men zeggen: "Nu is er eeuwigheid." Maar in de eeuwigheid, wanneer ons bewustzijn terugkeert tot ons eigen wezen, zullen we kunnen zeggen: "Wij zijn de lijnen, die God heeft getrokken in het landschap van Zijn wezen." Men spreekt zoveel over wijsheid. Maar de wijsheid van gisteren en de wijsheid van vandaag zijn anders dan de waarheid van morgen. Kan werkelijke wijsheid veranderen? Wijsheid moet toch het begrip zijn van het totale "ik" (van het gehele wezen, dat wij zijn) voor de werkelijkheid, waarin wij leven? En het daaruit voortgekomen "je aanpassen" aan al wat je erkent?

Laat ons dan zeggen, dat de werkelijke wijsheid tijdloos is en nimmer kan veranderen. Zoals er maar één waarheid kan zijn, omdat nu eenmaal in het tijdloze geen duizend waarheden kunnen bestaan. Wat wij waarheid noemen in de vloed van tijd, gaande met die stroming van moment tot moment, dat is steeds weer de illusie van waarheid. Er kan geen waarheid bestaan voor een deel van het Al, maar alleen voor het gehele Al. Er kan geen waarheid bestaan, die alleen maar een bepaalde wereld betreft. Ze moet alle werelden betreffen, anders is ze niet Waar.

Er kan geen God bestaan, die vandaag zus is en morgen zo. Er kan maar één God bestaan, eeuwig en onveranderlijk. Zoals wij alleen kunnen bestaan eeuwig en onveranderlijk, maar nu nog niet bewust van het totale wezen. Nu nog steeds weer ons bindend aan het voortstromen van die tijd, alsof de dijk haar bewustzijn in een druppel water had geprojecteerd om mee te gaan naar de oceaan, niet beseffend, dat het haar bedding is, die haar karakter uitmaakt.

Zo zouden wij dan mogen zeggen: "Ach, stroom van tijd, jij, die mijn gedachten doet voortdrijven van verandering tot verandering, je bent gevangen in mijn wezen en mijn werkelijkheid. Niet jij, tijd, bent het, die mij drijft. Het is mijn geschapen wezen en mijn werkelijkheid, die jou geleidt en doet voortgaan, niet volgens jouw keus, maar langs de door God in mij bepaalde wegen.

Eens, tijd, zal ik leren je te verlaten. Eens zal ik mij onttrekken aan je jachtig gaan. En weten, dat ik-omvarend de lijd - van begin tot einde besta. En dan eerst kan ik zeggen, dat ik de waan heb overwonnen. Dan spreken tot mij de namen uit de Werkelijkheid. Dan ken ik de naam en het wezen Gods, zowel als mijn eigen "ik". Want de waarheid is het tijdloze."

De stroom van tijd is de verwarring, waarin ons onvermogen het gehele wezen zelfs maar te omvamen, ons doet vluchten voor de waarheid. Maar de stroom van de dingen, die geboren worden uit het Al, deze lijkt ons eveneens oneindig. Want vol van nieuwheid, vol van gloed, van steeds weer nieuw beleven, steeds weer een nieuw ervaren, denken en gevoelen, is het land, dat ons voedt en dat ons draagt: is God.

Vol en krachtig en sterk is Hij, Die ons draagt en ons scheidt. Vol en krachtig en sterk is Hij, en voortdurend voedt Hij ons met nieuw besef van dat, wat wij reeds kenden, maar nimmer wisten te brengen tot eigen denken en bewustzijn.

Laat ons dan groeien. Groeien, omdat in ons de tijd is ingetoomd. Laat ons bewust worden en sterk, omdat God ons daartoe geschapen heeft. En laat ons zeggen: "Ziet, kennend mijn wezen en toch niet verhinderend de vloed van de tijd en het gebeuren, besta ik en beleef ik uit mijzelf de tijd: en uit God mijn eigen wezen.

Met deze woorden, vrienden, zullen wij onze bijeenkomst besluiten. En eigenlijk besluiten we haar dus tevens niet, want dit moment blijft altijd bestaan. Het is deel van ons allen, van mij zowel als van u. Zoals alle momenten tijd zijn en gelijktijdig toch deel van u, want anders kunnen ze voor u niet bestaan. Besef dit. En laat het scheiden van nu zijn: het beginnen van een nieuw besef, waarin het oude blijft leven, opdat u steeds weer mag weten waar uw Bron is en waar de Oceaan, waarin u uitmondt.

EPILOOG

Wij hebben nu in deze cursus besproken, ten eerste: het aanvaarden van geestelijke leiding, zoals dit in de stof geschiedt, en in de tweede plaats ook het geven van geestelijke leiding, zoals dit aan onze kant gebeurt. Hiermede is getracht u een redelijk volledig beeld te geven van alles, wat met deze geestelijke leiding verband houdt. Er blijven dan nog enkele punten ter bespreking over, die ik ook gaarne in de eerste plaats zou willen afdoen.

Ten eerste: Elke geestelijke leiding wordt zowel gegeven als aanvaard op een volledig vrijwillige basis. Elke geestelijke leiding vooronderstelt een vrije en bewuste leiding uit de geest en een vrije, bewuste en onder eigen aansprakelijkheid aanvaarde verwerkelijking van al, wat deze geestelijke leiding brengt, door de mens in de stof. Dit is een zeer belangrijk punt, waarop niet voldoende nadruk kan worden gelegd.

Ten tweede: Wanneer in een bepaalde periode groepsincarnaties plaatsvinden - zoals dit op het ogenblik op aarde nogal het geval is - zo zullen heel vaak de groepen - elk voor zich - nog in het bijzonder de mogelijkheid hebben geestelijke leiding te ontvangen. Deze staat dan in direct verband met een incarnatiecyclus en het kan dus zeer wel voorkomen, dat in het jaar 1962 na Chr. door bepaalde mensen op aarde leiding wordt verkregen van entiteiten, die misschien 3 - 4000 jaar v. Chr. voor de laatste maal in menselijke vorm op aarde leefden. Hierdoor ontstaan grote verschillen van inzichten en opvattingen, waarbij een aanpassing van wat de geestelijke leiding doorgeeft aan de heersende mogelijkheden, condities en omstandigheden voor de mens in de stof onvermijdelijk wordt. Men dient ook hiermede rekening te houden.

Ten derde: Het ontvangen van geestelijke leiding kan langs vele wegen geschieden. Wij hebben deze zoveel mogelijk reeds aangestipt. Nu begrijpen wij zeer wel, dat de doorsnee-mens nimmer die leiding zal verkrijgen, die hij of zij wenst. Maar een leiding kan alleen worden gegeven in overeenstemming met het bewustzijn van degene, die in de stof leeft. Verder kan dat alleen op een zodanige wijze geschieden, dat de persoon zijn eigen problemen en conflicten zelf nog moet oplossen.

Ten laatste kan zij alleen worden gegeven op een zodanige wijze, dat hierdoor ook voor de geest een zekere mogelijkheid tot ontwikkeling blijft bestaan. Werkelijke bindingen: geest - stof dienen te worden vermeden. Komen zij voor, dan liggen zij in een meer duistere sfeer. Hier hebt u dan enkele punten, die van belang zijn.

Wanneer u nu te maken krijgt met inspiraties, met dromen of alle andere middelen, reeds in voorgaande cursussen genoemd en die worden gebruikt om een zekere leiding te geven, zo moet u er zich van bewust zijn dat deze leiding met een waar genoegen wordt gegeven. Denk niet, dat het voor de geest een erg zware, moeizame en liever niet aanvaarde taak is u te helpen. Elke leiding, die geestelijk wordt gegeven, is gebaseerd op de harmonie, die in de kosmos bestaat en de wijze waarop men die zelf beleeft. Het vinden van de juiste harmonie, de juiste levensaanvaarding, de juiste samenwerking stof-geest is voor ons allen van overweldigend belang. Daaraan mee te werken betekent voor de geest vreugde, soms ook een mogelijkheid om verder te leren en in haar eigen wereld verder te gaan. Voor de mens in de stof kan geestelijke leiding, die op de juiste wijze wordt aanvaard, alleen maar betekenen: een begrip van vergrote mogelijkheden voor de persoonlijkheid en een begrip van de keuzemogelijkheid, die men in het eigen bestaan heeft.

Nu kunnen wij vanuit de geest nimmer een vaststaand en volledig voorschrift geven. Laat mij dit nogmaals met nadruk zeggen. Wij kunnen niet zeggen: Zó moet u handelen. Slechts de krachten uit het duister zullen dergelijke voorschriften trachten te geven. En zij doen dit in de eerste plaats om u daardoor a.h.w. dienstbaar te maken aan hun eigen bestrevingen en verlangens. Zij letten daarbij niet op u, wat betreft de eventuele schade, die u geestelijk of stoffelijk als gevolg van dergelijke bevelen zou kunnen oplopen. Wees daarom altijd voorzichtig. Aanvaard uw geestelijke leiding zo goed u kunt, maar altijd in overeenstemming met uw eigen denken, verstand en bewustzijn,

Hiermee heb ik de voornaamste punten - naar ik meen - nogmaals aangestipt en er blijft mij nu dus nog over de procedure toe te lichten. Laat mij deze dan nog kort omschrijven. Uitgaande van het feit, dat geestelijke leiding voor een ieder, die daarom vraagt - hetzij door concentratie, gebed of op andere wijze - te verkrijgen zal zijn en wel in het kader van de harmonie, waartoe hij behoort, kan worden gesteld, dat een ieder, die tot overdenking overgaat, nadat hij zich in de juiste vorm van concentratie enz. heeft gegeven, ook leiding ontvangt. Deze leiding manifesteert zich dan als een plotselinge inval, een verandering van gezichtspunt en soms zelfs doordat de nadruk van eigen gedachten op geheel andere punten dan het probleem zelf valt. Beschouw dit steeds als een indicatie, niet als een voorschrift. Houd er rekening mee, dat die opkomende gedachten voor u belangrijker zijn dan het probleem, dat u stelde. Dat het schijnbaar onzinnige antwoord, dat uw inval u geeft, de kern van een oplossing in zich draagt. Zoek dus, uitgaande van hetgeen u op deze wijze bereikt en dat u eventueel hebt vastgelegd of genoteerd, naar de juiste oplossing van uw problemen en aansprakelijkheden.

Wanneer u helderziend of helderhorend bent of op andere wijze in direct contact staat met een geestelijke leiding, zo wijs ik u er op, dat vertekening van boodschappen altijd mogelijk is, ook wanneer u er zelf van overtuigd bent dat dit niet het geval zou zijn of zou kunnen zijn. Zelfs de meest afdoende boodschap moet daarom steeds eerst nader worden bezien. Een geestelijke leider, die u een zeer belangrijke les geeft, zal eerder geneigd zijn deze te vaak te herhalen, dan dit niet te doen. Het is dus niet belangrijk dat u daar onmiddellijk op ingaat. Het element van de herhaling treedt bij de geestelijke leiding juist vaak op, wanneer het belangrijke, voor uw eigen geestelijke bewustwording, intrinsieke waarden betreft. Stel voor uzelf, dat het voor ons eigen begrip, voor deze eigen verantwoordelijkheid en inzichten beter is, zo goed mogelijk te handelen en te leven dan tegen eigen idee, eigen begrip van verantwoordelijkheid enz. in een geestelijke leider zonder meer te gehoorzamen.

Als u nimmer een geestelijke leiding in uw leven hebt gevonden, is het goed te beginnen met oefeningen van concentratie. In de periode van ontspanning, als men niet meer nadenkt over zijn problemen e.d. maar eerder zijn invallen klakkeloos neerschrijft of uitsprekt zal men over het algemeen zeer snel aan de allereerste vereisten voor het ontvangen van geestelijke leiding inderdaad hebben voldaan en wel door middel van het inspiratief element.

Zolang men zelf controle blijft uitoefenen en niet alles aan de geest overlaat, is hiermee voor u de mogelijkheid geschapen om een waarschijnlijk steeds groeiend contact - niet met een bepaalde geest maar hoofdzakelijk met een harmonische sfeer of reeks - tot stand te brengen. En dit betekent, dat u uw leven juister, gelukkiger en vooral ook geestelijk vruchtbaarder zult kunnen leven, terwijl u gelijktijdig door het begrijpen van uw lessen en de aanvaarding van aansprakelijkheid voor al wat u volbrengt, ook zelf in de geest beter en gelukkiger zult kunnen voortgaan.

Met deze korte opsomming beëindigen wij dit gedeelte van onze les, dat gewijd is aan het aanvaarden van geestelijke.

DOE HET ZELF

Ik leef. En of ik wil of niet, ik leef zèlf.

Niemand kan mijn leven dragen, niemand kan mijn leed en mijn problemen en mijn begeerten op zich nemen en mij daarvan ontheffen. Ik ben gebonden aan mijzelf. Wanneer ik meen, dat ik aan anderen de lasten van mijn leven kan overdragen, dat ik hen kan dwingen mijn wil te vervullen en zo mij te ontheffen van die dingen in het leven, die ik niet wens te aanvaarden, zo heeft de hele kosmos naar één antwoord: "Dit is onmogelijk. Doe het zelf".

Als u hiervan uitgaat, dan zult u begrijpen, waarom wij in de kosmos als geest en als mens altijd weer tot onszelf moeten terugkeren. Wij zijn nu eenmaal voor ons wezen uniek. Niet dat wij iets bijzonders zijn, maar precies zoals wij leven en denken bestaat er niets en niemand.

Wij zijn een bepaald deel van het Al en geen enkel deel buiten ons kan juist die taak of juist die functie vervullen. Daarom zullen wij zelf moeten leven. Bovendien zien wij de wereld, onze God en de waarheid door ons eigen wezen. Niemand kan deze dingen voor ons zien. Zelfs wanneer wij de stellingen van anderen aannemen, veranderen wij ze toch, tot ze passen in ons beeld, in ons denken, in ons geloven, in ons gevoelsleven. Kunnen wij dan iets anders doen dan stellen: wijzelf moeten de juiste relatie met de kosmos vinden.

Wanneer ik tot de wereld roep. "Ik verlang naar harmonie, zo geef mij harmonie." dan kan de wereld mij die harmonie niet geven, want de wereld is. Zij bestaat. En zij bestaat niet in overeenstemming met mijn wensen. Zij bestaat uit haar eigen recht en wezen.

Wanneer ik een harmonie wens, dan moet ik zelf streven, werken en denken. Dan moet ik zelf zoeken de juiste harmonie te vinden. En wanneer mij blijkt, dat ik daarvoor veranderingen moet aanbrengen, dan kan ik niet tot de wereld zeggen: "Verander het, opdat ik harmonie heb." De wereld verandert het volgens háár inzichten en dat is voor mij niet harmonisch. Dan moet ik zèlf veranderen en niet in de buitenwereld alleen, maar vooral in mijzelf. Ik moet uitgaan van mijn eigen wezen, mijn eigen geloof en mijn eigen denken. Ik moet uitgaan van mijn eigen waarheid, wil ik harmonie vinden.

Wanneer ik zeg: "Ik wil God zien," dan kan ik duizendmaal tot die wereld zeggen: "Toon mij God." Maar de wereld kan u God niet laten zien, als u niet zelf schouwt en niet zelf zoekt. En dan zal God voor u misschien ergens anders te vinden zijn dan waar de wereld zegt dat Hij te vinden is. Maar u zult Hem vinden, omdat u zoekt. Want al wat u zelf doet, is deel van uw wezen. Al wat u zelf nastreeft, is werkelijk deel van uw pogen. Al, wat u werkelijk doormaakt, is deel van uw bestaan, het behoort tot u. Het blijft in u verankerd. Het is deel van uw wezen, van uw weg en van uw ervaring.

Wat een ander voor u doet, is voorbijgaand, dat is uiterlijkheid. Dat wordt door de eerste stormvloed weggewist als een paar dode bladeren, die aan een boom zijn blijven hangen. Wanneer u werkelijk bewustzijn eist en zoekt, dan geldt hier, doe het zelf. Zoek zelf op uw wijze. Verwacht niet, dat een ander op uw wijze zal zoeken: dat hij uw waarheid kan aanvaarden. Verwacht niet, dat een ander datgene zal volbrengen, wat u wenst of wat u wilt zien.

Verwacht niet, dat iemand, zelfs God, de schepping of de eeuwige liefde zelf, alles voor u zal volbrengen, wat u begeert en noodzakelijk acht. Dat kunt alleen u zelf. Want alleen u zelf kunt de juiste verhouding tot de kosmos vinden, wanneer u uw wezen leert kennen en verwerklijken. Alleen u zelf kunt ten slotte bepalen wat God voor u is, wat de wereld voor u dient te zijn.

Ken u zelve, betekent: erken wat u bent. Druk dit uit in uw wereld.

Tracht met uw eigen wezen het hoogste te bereiken, zonder ooit te verlangen, dat een ander uw taken voor u zal vervullen of uw werkzaamheden zal volbrengen.

Leef zelf, werk zelf, streef zelf, zoek zelf. Vind uw eigen vrede, uw eigen band, uw eigen harmonie met God. Dan zult u beseffen, wat u bent in het Al: dan hebt u blijvende waarden, die niet verloren kunnen gaan.

Laat ons vooral niet trachten door anderen te verwerven, wat alleen in onszelf belangrijk is. Want wat wij slechts uit anderen en slechts door het werken en handelen en streven van anderen verwerven, is voor ons waardeloos, omdat het niet van onszelf is en achterblijft op het levenspad, wanneer wij verder moeten gaan,

"Doe het zelf" is dus een spreuk, die belangrijker is voor de geest dan voor de stof, omdat zij zegt: "Indien u de weg gaat, zult u bereiken. Doch indien u verwacht, dat anderen uw weg voor u zullen gaan, zult u nimmer een zweem of zelfs maar een begin van bereiking in uzelf erkennen."